

FREEDOM

แมกกาซีนเสรีภาพโดยแอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
สำหรับผู้สนใจและเป็นกังวลเรื่องสิทธิมนุษยชน
ปีที่ 4 ฉบับที่ 2/2556

**Thanks,
global arms
trade treaty.
We made
history!**

IN THIS ISSUE

MY STORY อังคณา นีละไพจิตร และ สุภัฏญา พุกษาเกษมสุข

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย จาก รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก ประจำปี 2556 แอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนล

MAKING HISTORY โลกมีสนธิสัญญาควบคุม การค้าอาวุธได้ เพราะการร่วมมือกันของคน ธรรมดาอย่างพวกเรา!

ประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2556 แอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

40 ปี แห่งการปฏิบัติการด่วนเพื่อผู้ถูกละเมิด สิทธิมนุษยชน

อังคณา นีละไพจิตร ภรรยาของนายสมชาย นีละไพจิตร ผู้ถูกบังคับสูญหายตั้งแต่ปี 2547 กล่าวถึงสถานการณ์ ความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และการบังคับให้สูญหาย ว่า

“ในทศวรรษที่ผ่านมา ความรุนแรงและความขัดแย้งทางอาวุธใน จชต. ทำให้ผู้หญิงมลายูมุสลิมต้องแบกรับภาระมากขึ้น ทั้งในฐานะหัวหน้าครอบครัวซึ่งต้องรับผิดชอบทั้งทางเศรษฐกิจ ในที่ในการหาความยุติธรรมให้กับคนในครอบครัวทั้งที่เสียชีวิต บาดเจ็บ พิการ หรือถูกจับกุม รวมถึงการเป็นเหยื่อของความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ ในขณะที่สิทธิของผู้หญิงยังไม่มีผู้ใดให้ความสำคัญมากนัก ความรุนแรงต่อหญิง / เด็กหญิง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัว การค้ามนุษย์ การแต่งงานและการตั้งครรรภ์เด็กยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไม่มีใครให้ความสนใจและหยิบยกเป็นประเด็นเพื่อการแก้ไข

ปัจจุบัน แม้วัดเลขการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากการทรมาน การลักพาตัวและอุ้มฆ่าจะลดลง แต่การสังหารนอกกระบวนการยุติธรรม กลับมีตัวเลขสูงขึ้น รวมถึงเหตุการณ์การสังหารผู้ต้องคดีที่ศาลยกฟ้องยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้จำนวนคดีที่ศาลยกฟ้องเนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอในการลงโทษผู้กระทำผิดมีเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้เสียหายและญาติต่างสิ้นหวังในกระบวนการยุติธรรม เช่นเดียวกับกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงที่ผ่านมาจนปัจจุบันยังไม่ปรากฏมีผู้ใดต้องรับผิดชอบและรับโทษ”

สุกัญญา พุกษาเกษมสุข ภรรยา นายสมยศ พุกษา เกษมสุข นักโทษทางความคิด (Prisoner of Conscience) คดีอาญา มาตรา 112 กล่าวถึงประเด็นเสรีภาพในการแสดงออกในประเทศไทย

“ปัญหาการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะมาตรา 112 และ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดความหวาดกลัวที่จะถูกจับกุมเมื่อแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป มีการตั้งกลุ่มเพื่อสอดส่องรายงานว่ามีใครเขียน การพูด หรือการพิมพ์ที่อาจตีความได้ว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพและไปแจ้งความกับตำรวจ และกฎหมายก็เปิดโอกาสให้ใครก็ได้สามารถไปแจ้งความฟ้องร้องเอาผิดกับใครก็ได้อีกเหมือนกับว่ากระทำความผิดตามมาตรา 112

ท่านอาจคิดว่าจะปลอดภัยจากการถูกคุกคามเสรีภาพในการแสดงออก แต่ความเป็นจริงเป็นเช่นนั้นหรือ? มีใครบ้างที่ถูกกระทำ ถูกฟ้องร้อง ต้องถูกคุมขังหรือถูกคุกคามจากประสบการณ์และข้อมูลที่ดีฉันทราบพบว่า ถ้าท่านเป็นหนึ่งในบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพเหล่านี้ ท่านมีความเสี่ยงต่อการถูกคุมขังด้วยมาตรา 112 ทั้งสิ้น ซึ่งได้แก่ บรรณาธิการนิตยสารและหนังสือพิมพ์ออนไลน์ นักเขียนและคู่มือชีวิตนักเรียน นักข่าวอาวุโส คนชายชิตี เจ้าของร้านอาหารแคร์ ชายสูงวัยที่มีโทรศัพท์มือถือที่สามารถส่งข้อความได้ นักศึกษามหาวิทยาลัย อาจารย์มหาวิทยาลัย นายทหารรักษาพระองค์ ชาวนาที่มีคนทำใบปลิวตลกที่เถียงนา นักการเมืองรุ่นเก๋า ปัญญาชนสยาม นักทรงคนด่านแรงงาน เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์และฝ่ายโฆษณาของบริษัทเอกชน บุคคลธรรมดาที่ไปดูหนังโรง เท่านั้นน่าจะเพียงพอที่จะบอกได้ว่าเรามีเสรีภาพในการแสดงออกแคพอเพียงเท่านั้น และปัญหานี้ใกล้ตัวเรามากเพียงไร”

“ฉันไม่เคยคาดคิดว่า...การ
พบความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิด
ขึ้นจะหมายถึงการอยู่บนเส้น
บางๆ ระหว่างความเป็นกับ
ความตาย...หลายต่อหลายครั้ง
ที่ฉันรู้สึกถึงความกลัวที่แทรก
เข้ามาในกระดุก แต่ความรู้สึก
ต่อความรับผิดชอบนั้นกลับ
รุนแรงยิ่งกว่า”

ดีนา เมซ่า (Dina Meza)

นักข่าวชาวฮอนดูรัส นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการญาติผู้ถูกควบคุมตัวและผู้สูญหาย
(Committee of Relatives of the Detained and Disappeared - COFADEH)

รายงานแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประจำปี 2556
รวบรวมสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนตลอดปี 2555 โดยให้
ทั้งภาพรวมของภูมิภาค และข้อมูลของแต่ละประเทศจาก
ทั้งหมด 159 ประเทศและดินแดน รายงานชี้ให้เห็นภาพรวม
การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทำโดยผู้มีอำนาจต่อผู้ที่ขัด
ขวางผลประโยชน์ของตน

บ่อยครั้งที่นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนใช้ชีวิตอยู่ในสถานการณ์
ที่เสี่ยงอันตราย พวกเขาต่อสู้เพื่อหลายก้าพทางแห่งความ
เจียรบันและความลึกกลับ เพื่อท้าทายผู้ใช้อำนาจในทางที่ผิด
ทั้งผ่านกระบวนการในศาล บนท้องถนน และในโลกออนไลน์
พวกเขาต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพที่จะ
ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และสิทธิที่จะได้รับคามยุติธรรม ซึ่งเป็น
บทเรียนสำคัญที่บางคนต้องแลกมาด้วยการจ่ายในราคา
ที่แสนแพง ประชาชนในหลายประเทศเผชิญหน้ากับการถูก
ใส่ร้าย ถูกจองจำ หรือการไร้ความรุนแรง ในขณะที่รัฐบาล
ต่างๆ ไม่ให้ความสำคัญเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง
รัฐบาลเหล่านั้นยังคงอ้างถึงเรื่องผลประโยชน์ของชาติ ความ
มั่นคงของประเทศ และความปลอดภัยของสาธารณะมาใช้
สร้างความชอบธรรมในการละเมิดสิทธิมนุษยชน

รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลกของแอมเนสตี้
อินเตอร์เนชั่นแนล จึงเป็นประจักษ์พยานให้กับเสียงเรียกร้อง
หาความยุติธรรมที่มีเพิ่มมากขึ้นทุกวัน โดยไม่มีพรมแดน
และยืนหยัดท้าทายต่อพลังอำนาจอันน่าเกรงขามที่รวมกัน
ต่อต้านพวกเขา บรรดาหญิงชายในทุกภูมิภาคทั่วโลกต่างลุก
ขึ้นมาเรียกร้องการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนของพวกเขา เพื่อ
ประกาศความเป็นผู้นำหนึ่งใจเดียวกับเพื่อนมนุษย์คนอื่นๆ ที่
เผชิญหน้ากับการกดขี่ข่มเหง การเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง
และความอยุติธรรม

FREEDOM

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
90/24 ซอยลาดพร้าว 1 ถนนลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02 513 8745 โทรสาร 02 939 2534
บรรณาธิการบริหาร :
ปริญญา บุญฤทธิ์ฤทัยกุล

บรรณาธิการ :
สินีนางู เมืองหนู

กองบรรณาธิการ:
เนาวรัตน์ เลือสอาด
สุธารี วรรณศิริ
นวพร ศุภวิทย์กุล
ผกามาส คำจำ

อาสาสมัคร
ศิลปินกรรม:
TABITHA YONG
พิสุจน์อักษร:
ตาบทิพย์ เลหาบรรจง
บิลลี่ แฮริงตัน โรเบิร์ต
วารภรณ์ หนูรัง
ชุลิตา ชัยสุรินทร์
นาเดีย จาเข้ม

ขอบคุณ:
อังคณา นีละไพจิตร
สุกัญญา พุกษาเกษมสุข
WIRE ฉบับเดือนกรกฎาคม/สิงหาคม 2556

โปรดส่งต่อ: เมื่อคุณอ่าน FREEDOM จบแล้ว
โปรดส่งต่อให้คนในครอบครัว เพื่อน ผู้ร่วมงาน
หรือคนอื่นๆ เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้รู้จักและรับรู้
การทำงานของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เพื่อ
ให้เขาเป็นอีกคนที่รวมกับเรา เคลื่อนไหวปกป้อง
คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
FREEDOM แมกกาซีนเสรีภาพโดยแอมเนสตี้
อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย สำหรับผู้สนใจและ
เป็นกังวลเรื่องสิทธิมนุษยชน

กรุณาแจ้งให้เราทราบ หากคุณชอบ "FREEDOM"
>>คุณเขียนจดหมาย ลงชื่อ หรือปฏิบัติการเพื่อผู้
ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนจากข้อมูลใน FREEDOM
>>คุณแบ่งปันข้อมูลให้คนอื่น?
>>คุณมีภาพหรือบทความที่ต้องการแบ่งปันให้สม
ชิกคนอื่น?
>>คุณต้องการเห็นประเด็นอะไรใน FREEDOM
ฉบับต่อไป?

ส่งทุกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคุณไปที่:
ผู้ประสานงานฝ่ายพัฒนาสมาชิกและเครือข่าย
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
90/24 ซอยลาดพร้าว 1 ถนนลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

อีเมล: MEMBERSHIP@AMNESTY.OR.TH

AMNESTY.OR.TH
FACEBOOK.COM/AMNESTYTHAILAND
FACEBOOK.COM/ARTIST4AMNESTY
TWITTER.COM/AMNESTYTHAILAND
YOUTUBE.COM/AMNESTYTHAILAND

THE STATE OF

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

ข้อเท็จจริงและสถิติ ด้านสิทธิมนุษยชน ปี 2556

ในปี 2555 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล บันทึกและรวบรวม
การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นใน 159 ประเทศและดินแดนทั่วโลก
ซึ่งมีทั้ง การทรมาน การสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย
การบังคับใช้หรือที่อยู่อาศัย การดูหมิ่น และความรุนแรงต่อผู้หญิง

155 ประเทศ
ลงมติรับรองสนธิสัญญาควบคุม
การค้าอาวุธ ใบที่ประชุมสมัชชาใหญ่
สหประชาชาติ
ในเดือนเมษายน 2556

มีเพียง
3 ประเทศ
ที่ลงมติคัดค้าน

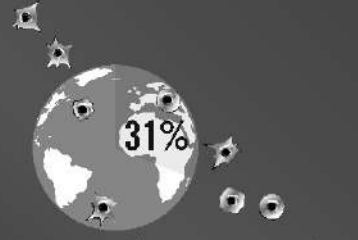

HUMAN RIGHTS

มีเพียง **21** รัฐ
ที่ทำการประหารชีวิต ในปี 2555

มากกว่าสองในสามของ
ประเทศทั่วโลก หรือ
140 ประเทศ ได้ยกเลิก
โทษประหารชีวิต
ในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติ
ณ สิ้นปี 2555

เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง
ใน
50 ประเทศ

มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสังหารนอก
กระบวนการกฎหมายในสภาวะปกติ

ผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก
ถูกบังคับให้หรือที่อยู่อาศัยใน
36 ประเทศ

ประชาชนถูกบังคับให้
สูญหายใน
31 ประเทศ

12 ล้านคน

เป็นคนไร้รัฐ ณ ต้นปี 2555

15 ล้านคน

มีสถานะเป็นผู้ลี้ภัย ณ ปัจจุบัน

สถิติในเอกสารจีนนี้เป็นตัวเลขโดยประมาณ และอ้างอิง
เฉพาะประเทศที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล บันทึก
การละเมิดสิทธิมนุษยชน ระหว่างปี 2555

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เป็นชมรมการระดับโลกที่มีผู้สนับสนุน สมาชิกและนักกิจกรรมกว่า
3 ล้านคนใน 150 ประเทศและดินแดน รวมถึงทีมบรรณาธิการเพื่อติดตามละเมิดสิทธิมนุษยชนระดับนานาชาติ
มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งให้บุคคลทุกคนได้รับสิทธิมนุษยชนทุกคนที่ประกาศใช้ไปอยู่ทุกหนทุกแห่ง
ด้วยสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ

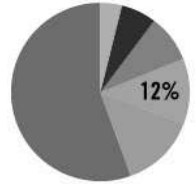
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นอิสระจากรัฐบาล องค์กรการมีทั้งการเมือง ผลประโยชน์ได้
เศรษฐกิจหรือศาสนา เราได้รับทุนสนับสนุนส่วนใหญ่จากค่าสมาชิกและภาคประชาสังคม

Index POL 10/017/2013 Thai
พฤษภาคม 2556
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
ประเทศไทย
90/24 ซอยสาคร้าง 1
8 ซากงฟ้า ซอยมด
จตุจักร กรุงเทพฯ 10500
amnesty.or.th

INTERNET ACCESS

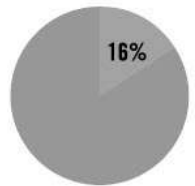
“การสื่อสารรูปแบบใหม่
ได้หยั่งลึกลงในชีวิตของเราทุกคน
ด้วยความเร็วอันน่าทึ่ง”

ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต
แบ่งตามภูมิภาคทั่วโลก
ปี 2556*

ทวีปยุโรป คือ ภูมิภาคที่มีอัตราการเข้าถึง
อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดในโลก คือ 75%
ตามมาด้วยทวีปอเมริกา 61%

ทวีปแอฟริกา มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต 16%
คิดเป็นเพียงแค่ครึ่งหนึ่งของอัตราการเข้าถึง
อินเทอร์เน็ตในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

AFRICA

ช่องว่างระหว่างหญิงชายที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต
ภาพรวมและอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
ในปี 2556*

ช่องว่างระหว่างหญิงชายนี้เห็นได้ชัดเจนกว่าใน
ประเทศกำลังพัฒนา คือ ผู้หญิงที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต
น้อยกว่าผู้ชาย 16% เมื่อเปรียบเทียบกับในประเทศ
พัฒนาแล้วที่ผู้หญิงที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าผู้ชาย 2%

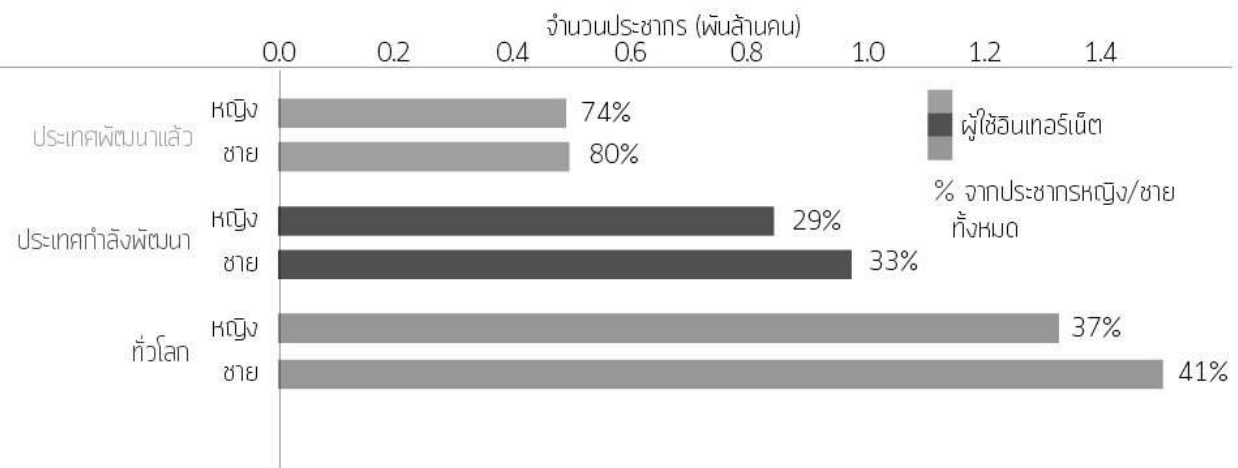
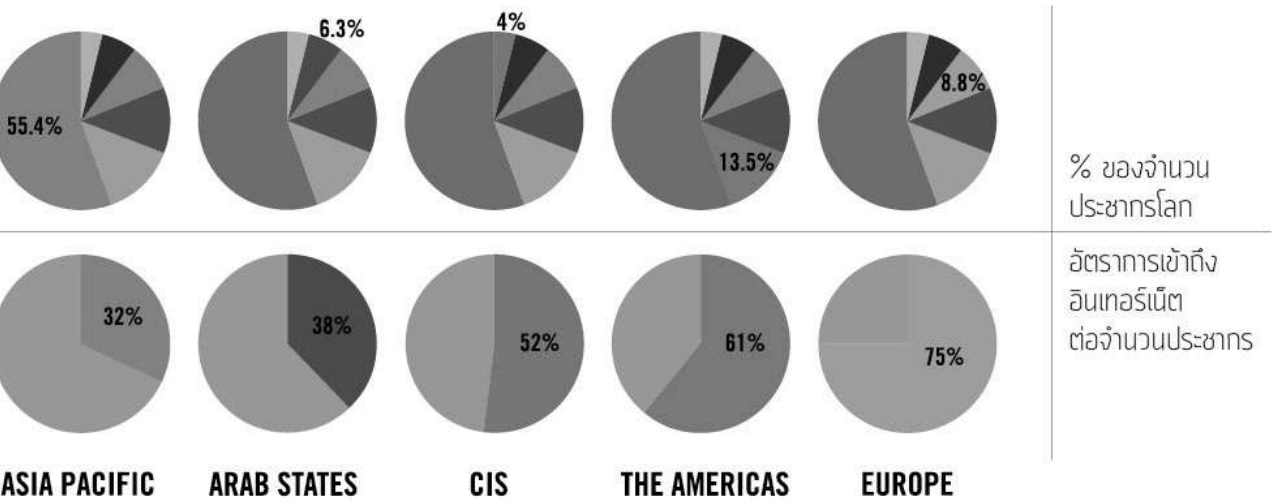
การเข้าถึง
อินเทอร์เน็ต

ความเติบโตอย่างต่อเนื่องของอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง (Mobile Broadband)

มีการสมัครใช้งานมากกว่า 2 พันล้านรายทั่วโลกภายในปี 2556 (ตัวเลขประมาณการณ)

ทวีปอเมริกา	ประชากรเครือรัฐเอกราช
460 ล้าน การสมัครใช้งาน	129 ล้าน การสมัครใช้งาน
48% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	46% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
ทวีปยุโรป	กลุ่มประเทศอาหรับ
422 ล้าน การสมัครใช้งาน	71 ล้าน การสมัครใช้งาน
68% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต	19% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

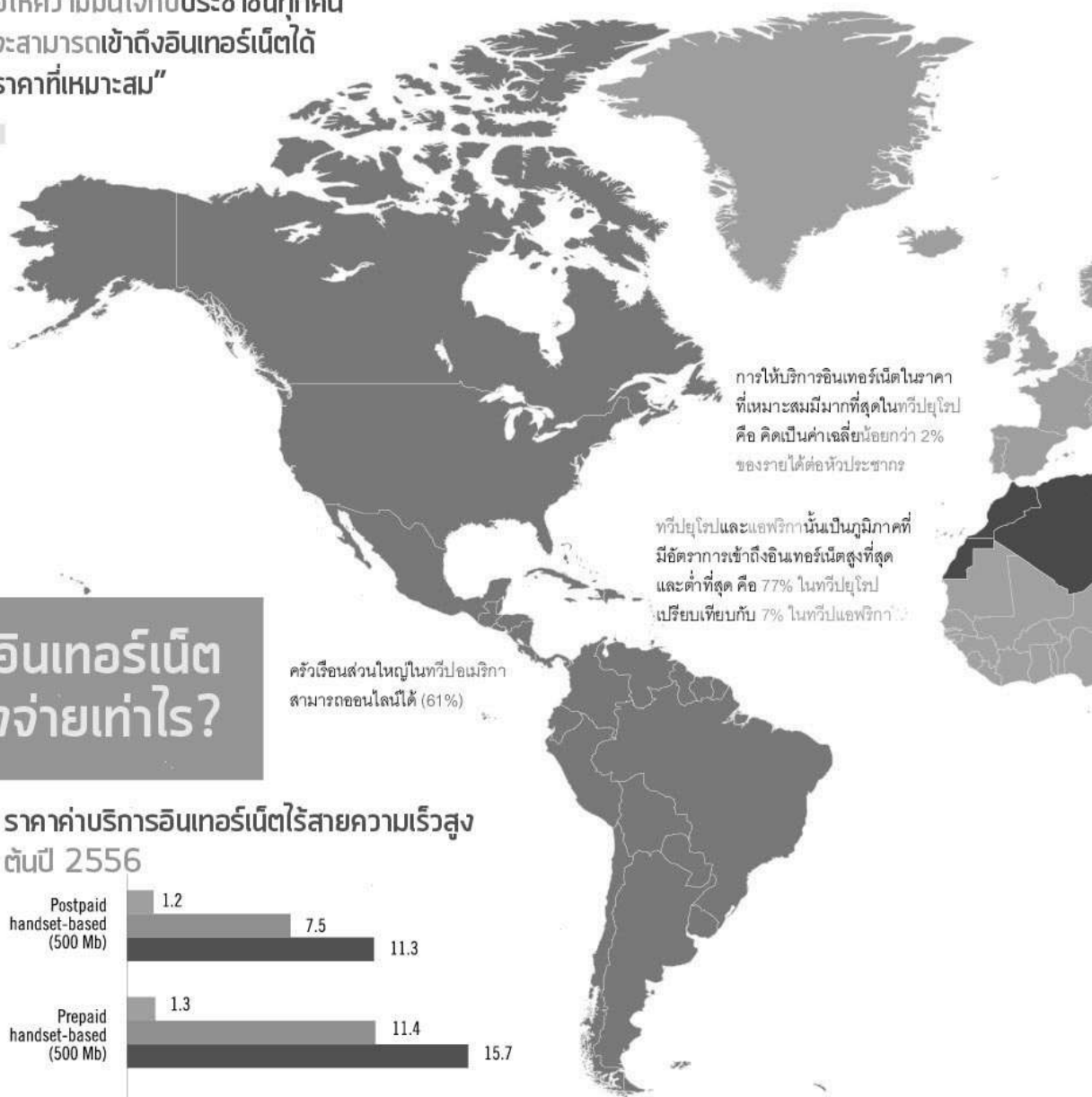

ประชากรเคโรรัฐเอกราช
 93 ล้าน การสมัครใช้งาน
 11% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

กลุ่มประเทศอาหรับ
 895 ล้าน การสมัครใช้งาน
 22% อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

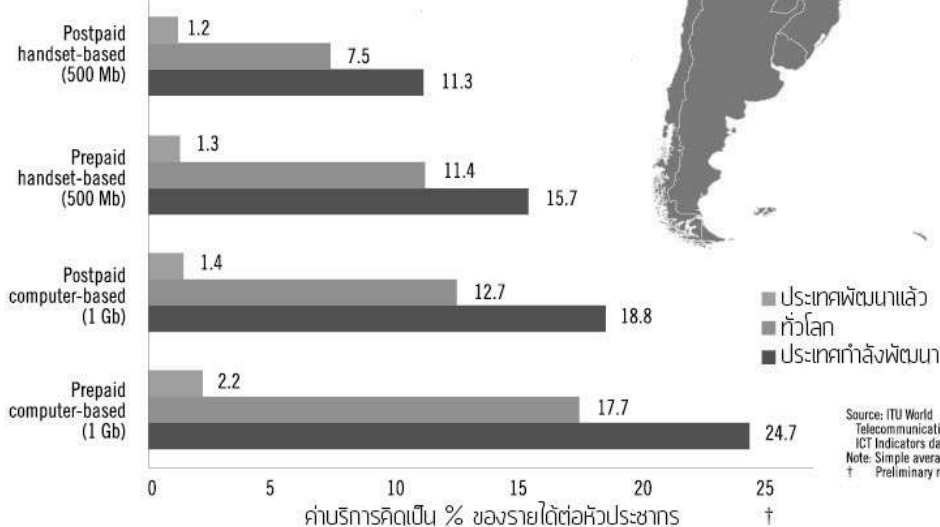
*ข้อมูลทั้งหมด (ยกเว้นที่มีเครื่องหมายดอกจัน)
 อ้างอิงจาก The World in 2013: ICT Facts and Figures,
 published by the UN's International Telecommunications Union

“รัฐต่างๆ มีโอกาสที่จะใช้ช่วงเวลานี้ เพื่อให้ความมั่นใจกับประชาชนทุกคนว่าจะสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ในราคาที่เหมาะสม”

ใช้อินเทอร์เน็ต ต้องจ่ายเท่าไร?

ราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง ต้นปี 2556

ราคาค่าบริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง ตามภูมิภาค ในปี 2556

ทวีปแอฟริกา คือทวีปที่มีการเติบโตสูงที่สุดในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา และอัตราการใช้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงได้เพิ่มขึ้นจาก 2% ในปี 2553 เป็น 11% ในปี 2556

ในประเทศกำลังพัฒนา จำนวนการสมัครใช้งานอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าระหว่างปี 2554-2556 (จาก 472 ล้านราย เป็น 1.16 พันล้านราย) และมากกว่าประเทศพัฒนาแล้วในปี 2556

ภายในปี 2555 ราคาค่าอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงอยู่ที่ 1.7% ของรายได้ต่อหัวประชากรต่อเดือนในประเทศพัฒนาแล้ว

ในประเทศที่กำลังพัฒนา ราคาค่าอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงยังคงมีค่าใช้จ่ายสูงอยู่ที่ 30.1 % ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ประเทศไทย

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย จากรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก ประจำปี 2556 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล: การขัดแย้งกันด้วยอาวุธยังคงดำเนินต่อไป ในภาคใต้ เนื่องจากผู้ก่อความไม่สงบยิงพุ่งเป้าโจมตีทำร้ายพลเรือน ในขณะที่ฝ่ายความมั่นคงไม่ต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ได้เผยแพร่รายงานฉบับสมบูรณ์ระบุว่า คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมีส่วนรับผิดชอบต่อความรุนแรงทางการเมืองในปี 2553 อย่างไรก็ตาม กระบวนการที่ทำให้เกิดความรับผิดชอบยังคงดำเนินไปอย่างเชื่องช้า รัฐบาลยังคงใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพและพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ในการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกต่อไป ในขณะที่ผู้แสวงหาที่พักพิงและผู้ลี้ภัยยังคงเผชิญกับความเป็นไปได้ในการบังคับส่งกลับไปยังประเทศของตนเอง

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธในประเทศ

พลเรือนยังคงตกเป็นเป้าโจมตี ส่งผลให้มีการบาดเจ็บล้มตายจำนวนมากในจังหวัดชายแดนใต้ ทั้งจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา และบางส่วนของสงขลา ครูและโรงเรียนรัฐได้ตกเป็นเป้าหมายการโจมตีเนื่องจากเป็นสัญลักษณ์ของรัฐ ส่งผลให้มีการปิดโรงเรียนหลายครั้ง ในช่วงครึ่งปีหลัง ผู้นำการก่อความไม่สงบกล่าวหาฝ่ายความมั่นคงว่าได้ทำการสังหารนอกกระบวนการกฎหมายในยะลา การลอบยฆพลมีดียังเกิดขึ้นต่อไป สำหรับการละเมิดสิทธิส่วนใหญ่ที่เป็นภาระกระทำของฝ่ายความมั่นคงในภาคใต้

- ในวันที่ 29 มกราคม หน่วยทหารพรานได้ยิงพลเรือนมุสลิมเชื้อสายมาเลย์เฝ้าคนระหว่างเดินทางด้วยรถกระบะที่ อ.หนองจิก จ.ปัตตานี เป็นเหตุให้สี่คนเสียชีวิต และอีกสี่คนได้รับบาดเจ็บ ทหารพรานอ้างว่าเป็นการยิงพลเรือนซึ่งเชื่อว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ และเกี่ยวข้องกับการโจมตีฐานที่ตั้งทหารพราน คณะกรรมการไต่สวนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอบสวนเหตุการณ์ครั้งนี้พบว่า พลเรือนเหล่านี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบเลย
- ในวันที่ 21 กันยายน ผู้ก่อความไม่สงบได้สังหารบุคคลหกคน รวมทั้งที่เป็นอาสาสมัครรักษาหมู่บ้าน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บประมาณ 50 คนโดยเป็นการยิงโจมตีเข้าไปในร้านขายทอง จากนั้นมีการกระโดดบดที่ซูซงซอนในรถยนต์บริเวณตลาด อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
- ในวันที่ 30 ตุลาคม นายมาหะมะ มะอะ ครูโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามซึ่งตำราจสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ได้ถูกยิงเสียชีวิตที่ จ.ยะลา ในวันที่ 14 พฤศจิกายน นายอับดุลลาเตะ โต๊ะเดร์ อิหม่ามชาวยะลาที่แตกเคยเป็นเป้าทำร้ายในปี 2554 และเป็นเหตุให้ลูกสาวเสียชีวิต ได้ถูกยิงสังหาร ผู้นำกลุ่มก่อความไม่สงบกล่าวหาว่าฝ่ายความมั่นคงเป็นผู้ยิง
- ในวันที่ 3-4 ธันวาคม ผู้ก่อความไม่สงบได้สังหารครูคนหนึ่ง และทำให้ได้รับบาดเจ็บอีกสองคน ในสองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน จ.นราธิวาส และต่อมาผู้อำนวยการโรงเรียนและครูได้ถูกยิงสังหารในโรงเรียนที่ จ.ปัตตานี เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ซึ่งเป็นเหตุให้มีการสังหารโรงเรียนใน จ.นราธิวาส ปัตตานี และยะลาเป็นเวลหลายวัน พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ยังคงมีผลบังคับใช้ตลอดทั้งปี โดยรัฐบาลได้ต่ออายุทุกสามเดือน เป็นกฎหมายที่บ่อนกั้นไม่ให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมทั้งการทรมาน

ความรับผิดชอบต่อความรุนแรงทางการเมือง

ในเดือนกันยายน คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) เผยแพร่รายงานฉบับสมบูรณ์ว่าด้วยความรุนแรงในระหว่างการประชุมรัฐสภาที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2553 ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 92 คน โดยระบุว่า หน่วยงานความมั่นคงของรัฐบาลรวมทั้งฝ่ายทหารและกลุ่ม “ชายชุดดำ” ซึ่งเป็นลุ่มติดอาวุธที่แฝงตัวอยู่ในกลุ่มผู้ประท้วง และมีความเชื่อมโยงกับแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) หรือที่มักเรียกว่า “คนเสื้อแดง” มีส่วนรับผิดชอบต่อการสังหาร รายงานยังระบุว่า กองกำลังของรัฐได้ใช้อาวุธสงครามและกระสุนจริงกับผู้ประท้วง และมีข้อเสนอแนะอย่างละเอียดรวมทั้งการเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ปัญหาการละเมิดสิทธิที่กระทำโดยพล่าฝ่าย ผ่านระบบยุติธรรมที่เป็นธรรมและไม่ลำเอียงและให้จัดให้มี “การเยียวยาและการฟื้นฟูสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์รุนแรง”

ในเดือนมกราคม รัฐบาลเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินเยียวยาผู้เสียหายจากเหตุการณ์ความรุนแรงเมื่อปี 2553 ในเดือนพฤษภาคม มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติปรองดองแห่งชาติ ซึ่งส่วนหนึ่งกำหนดให้มีการนิรโทษกรรมผู้ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในปี 2553 แต่กระบวนการพิจารณาร่างได้ชะงักลงเมื่อเดือนกรกฎาคม หลังจากศาลระบุนว่าฝ่ายความมั่นคงมีส่วนรับผิดชอบต่อการเสียชีวิตของนายพัน ค้ากอง ผู้ประท้วงนปช. ที่ถูกสังหารเมื่อเดือนพฤษภาคม 2553 ได้มีการแจ้งข้อหาฆาตกรรมต่อนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรีและนายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตรองนายกรัฐมนตรีเมื่อเดือนธันวาคม นับเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐรายแรก ๆ ที่ถูกตั้งข้อหาจากเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมืองเมื่อปี 2553 นอกจากนี้การไต่สวนคดีต่อการร้ายต่อเจ้าหน้าที่นปช. 24 คน ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม

เสรีภาพในการแสดงออก

เสรีภาพในการแสดงออกยังคงถูกปราบปรามต่อไป ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ (มาตรา 112 ประมวลกฎหมายอาญา) และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งให้อำนาจคุมขังบุคคลที่เชื่อว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ความพยายามที่จะให้มีการทบทวนหรือแก้ไขกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในปี 2555 ล้มเหลว ในเดือนตุลาคม ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่ามาตรา 112 ตามประมวลกฎหมายอาญา ขอบด้วยรัฐธรรมนูญ และในเดือนพฤศจิกายน รัฐสภาได้ปฏิเสธที่จะ

บรรจร่วงพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเข้าสู่วาระการพิจารณา

- ในเดือนพฤษภาคมนายอำพล ตังนพกุล นักโทษทางความคิด วัย 60 ปีเศษ หรือที่รู้จักกันในชื่อ "อากเอสเอ็มเอส" เสียชีวิตจากโรคมะเร็งในระหว่างถูกคุมขังตามโทษ 20 ปีในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เขาถูกจับกุมเมื่อเดือนสิงหาคม 2553 และถูกศาลสั่งจำคุกเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2554 ส่วนที่ส่งข้อความสั้นที่มีลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพศาลได้ปฏิเสธไม่ยอมให้มีการประกันตัวเขาออกมาทั้ง ๆ ที่มีการยื่นเรื่องขอลี้ภัยแปดครั้งและแม้ว่าเขาจะมีสุขภาพไม่ดี
- ในเดือนพฤษภาคม น.ส.จิรัฐ เปรมาชัยพร จากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ประชาไท ถูกศาลสั่งจำคุกเป็นเวลาหนึ่งปี ในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และถูกปรับ 30,000 บาท แต่ได้รับการลดหย่อนโทษลงอาญาเป็นเวลาแปดเดือนและปรับ 20,000 บาท เนื่องจากไม่สามารถปลงความเห็นที่มีผู้โพสต์ในเว็บบอร์ดของประชาไท 10 ข้อความได้ทั้งหมดทั้ง โดยเป็นข้อความที่มีลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ (เหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่างเดือนเมษายน – พฤศจิกายน 2555)
- นายสมยศ พฤกษาเกษมสุข บรรณาธิการนิตยสารยังคงถูกควบคุมตัวตลอดทั้งปี และมีโอกาสถูกคุมขังถึง 30 ปีหลังจากถูกตั้งข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในเดือนเมษายน 2554 จากกรณีตีพิมพ์บทความสองชิ้นในนิตยสาร "เสียงทักษิณ" ที่ผ่านมาศาลได้ปฏิเสธคำร้องขอประกันตัวของเขาหลายครั้ง

ผู้ลี้ภัยและผู้อพยพเข้าเมือง

ผู้แสวงหาที่พึ่งพิงยังคงเผชิญกับความเสี่ยงต่อการจับกุมและควบคุมตัวเป็นเวลานาน และเสี่ยงที่จะถูกบังคับส่งกลับไปยังประเทศของตนซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตราย ภายหลังการเจรจากับรัฐบาลพม่า สภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) แสดงท่าทีว่าผู้ลี้ภัยจากพม่าจำนวน 146,900 คนซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทยสามารถกลับไปในประเทศตนเองได้ภายในเวลาหนึ่งปี แม้จะยังมีปัญหาความไม่สงบในพื้นที่กลุ่มชาติพันธุ์ในพม่า และไม่มีมาตรการคุ้มครองเพื่อประกันกระบวนการส่งกลับบุคคลที่ปลอดภัย อย่างมีศักดิ์ศรีและเป็นไปโดยสมัครใจ

คนงานข้ามชาติทั้งที่มีเอกสารและไม่ม่เอกสารทางการยังคงเสี่ยงที่จะถูกส่งกลับในช่วงเดือนธันวาคม เนื่องจากไม่ผ่านกระบวนการพิสูจน์สัญชาติ

โทษประหารชีวิต

ไม่ปรากฏว่ามีรายงานการประหารชีวิตในปีที่ผ่านมา ศาลยังคงกำหนดโทษประหารตลอดทั้งปี ในเดือนสิงหาคม รัฐได้ลดโทษให้กับนักโทษประหาร 58 คนให้เหลือเพียงจำคุกตลอดชีวิต

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเรียกร้องให้รัฐบาลไทย:

กฎหมายด้านความมั่นคงในประเทศ

- ปฏิรูปหรือยกเลิกกฎหมายฉุกเฉินที่สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศไทยตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายที่จำกัดสิทธิที่จะมีเสรีภาพ ลอดพ้นจากการควบคุมตัวโดยพลการ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การรวมตัวและการชุมนุมโดยสงบ และเสรีภาพในการเดินทาง
- ยุติการจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการและประกันว่าผู้ถูกควบคุมตัวทุกคนจะได้รับการนำตัวเข้าสู่การไต่สวนของคณะตุลาการอย่างเป็นอิสระโดยทันที โดยเป็นองค์คณะที่มีคุณสมบัติในการพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมตัวบุคคล

กฎหมายจำกัดเสรีภาพในการแสดงความเห็น

- แก้ไขกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพื่อให้อสอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยยกเลิกข้อบัญญัติที่อนุญาตให้บุคคลใดๆ สามารถฟ้องร้องบุคคลอื่นในศาลอาญาที่มีโทษประหารชีวิต และให้ระงับการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ระหว่างที่รอการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว
- ยุติการเซ็นเซอร์เว็บไซต์โดยอ้างว่าเป็นไปเพื่อคุ้มครองกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ
- เรียกร้องให้ทางการปล่อยตัวนักโทษทางความคิดทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข

โทษประหารชีวิต

- ประกาศพักการประหารชีวิตในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการโดยทันที เพื่อให้อสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ฉบับที่ 2 โดยมีเจตจำนงที่จะออกกฎหมายยกเลิกโทษประหารชีวิตในท้ายที่สุด
- เสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อลดจำนวนความผิดทางอาญาที่มีโทษประหารชีวิต
- บรรจุวาระการเปลี่ยนแปลงโทษประหารชีวิตเป็นโทษจำคุกไว้ในแผนแม่บทว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ฉบับที่ 3
- ลงนามและให้สัตยาบันรับรองพิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (SECOND OPTIONAL PROTOCOL TO THE INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS) ที่มุ่งยกเลิกโทษประหารชีวิต

การทรมานและการปฏิบัติอื่นๆ ที่โหดร้าย

- กำหนดข้อบัญญัติตามกฎหมายในประเทศให้อสอดคล้องกับข้อบัญญัติในอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติโหดร้าย โดยเฉพาะการกำหนดฐานความผิดสำหรับการทรมานอย่างชัดเจนนโยบายที่กำหนดในอนุสัญญา
- สนับสนุนรายงานการทรมานและการปฏิบัติอื่นๆ ที่โหดร้ายที่จะทำโดยเจ้าหน้าที่ทหารและบุคคลอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

- ดำเนินการสอบสวนโดยทันที อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่าไม่ล่าเยี่ยงกรณีการสังหารที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทุกคน โดยเฉพาะในส่วนที่เจ้าหน้าที่ความมั่นคงมีส่วนเกี่ยวข้อง และให้นำตัวผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับการไต่สวนตามกระบวนการยุติธรรมที่เิดมาตรฐานสากลของความโปร่งใส ไม่ให้ส่งโทษประหารชีวิต
- ยุติการสนับสนุนและการให้เงินอุดหนุนการจัดซื้ออาวุธขนาดเล็ก และให้เข้มงวดการบังคับใช้ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองอาวุธปืน
- ให้มีการแก้ไขเนื้อหาของกฎอัยการศึกอย่างกว้างขวาง หรือให้ยกเลิกไป
- ในการค้นหาและการถูกเงินมาใช้หนี้ ให้ใช้ตามหลักกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำข้อบัญญัติในพรก.ฉุกเฉินฯ ที่ไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายและมาตรฐานดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขมาตรา 17 ที่มีข้อบกพร่องที่ไม่ให้ร้องขอคำเนัดคื้อเจ้าหน้าที่ในสภาพกรณีทั่วไป
- ให้ยุติการ "เซ็นบัญชีดำ" ผู้ต้องสงสัยอย่างไม่เป็นทางการ
- ประกันว่าผู้ที่ถูกควบคุมตัวตามสถานที่ต่างๆ และตามค่ายทหารสามารถเข้าถึงทนายความ ญาติพี่น้อง และได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสม และมีการอนุญาตให้หน่วยงานสิทธิมนุษยชนที่เป็นอิสระเข้าเยี่ยมสถานควบคุมตัวทุกแห่ง
- ทำเป็นกรณีโดยทันทีเพื่อปิดศูนย์ควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการ ทั้งยังต้องมีการสอบสวนโดยทันทีและอย่าเป็นกลางเมื่อมีรายงานว่าศูนย์ควบคุมตัวเหล่านี้อยู่ภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานความมั่นคง และในแก้ไขเนื้อหาของพรก.ฉุกเฉินฯ ให้มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนต่อการใช้สถานควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการ
- ให้ทางสืบหาและแจ้งให้ทราบถึงที่อยู่ของนายสมชาย นิลใจจิตรและบุคคลอื่นที่ถูกบังคับให้สูญหาย เพื่อประกันว่าจะมีการนำตัวผู้ที่มีผิดชอบต่อการสูญหายมาลงโทษ
- ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาสากลว่าด้วยการคุ้มครองมิให้บุคคลสูญหาย (INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE PROTECTION OF ALL PERSONS FROM ENFORCED DISAPPEARANCE) และดำเนินการที่จำเป็นเพื่อบังคับใช้อนุสัญญาในระดับประเทศโดยทันทีหลังมีการให้สัตยาบัน

วิกฤตทางการเมือง

- ให้มีการทบทวนถึงวิธีการที่ใช้เพื่อควบคุมฝูงชนระหว่างการเดินขบวนประท้วง และประกันว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงปฏิบัติตามหลักสากลในการสายฝูงชนและการใช้กำลัง อย่างเช่น จรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่งานผู้บังคับใช้กฎหมาย (CODE OF CONDUCT FOR LAW ENFORCEMENT OFFICIALS) และหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (BASIC PRINCIPLES ON THE USE OF FORCE AND FIREARMS BY LAW ENFORCEMENT OFFICIALS) ขององค์การสหประชาชาติ รวมทั้งการใช้กำลังเป็นวิธีการสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่จำเป็นอย่างยั้งยวด
- ไม่ประกันว่าจะมีการสอบสวนข้อร้องเรียนว่ามีกรณีละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงโดยทันที อยากรวดทันและอย่าเป็นอิสระ และให้มีการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และในระหว่างการสอบสวน ให้ส่งที่ทำการขบวนการบุคคลใด ๆ ที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการละเมิดดังกล่าว
- ไม่ประกันว่าผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนและครอบครัวได้รับการเยียวยาช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ผู้ลี้ภัยและผู้เข้าเมือง

- ไม่เคารพต่อหลักการไม่ส่งกลับ (NON-REFOULEMENT) และประกันว่าจะไม่มีการขับไล่อส่งกลับ หรือบังคับไปเดินทางกลับไปยังประเทศหรือดินแดนกรณีที่มีความเสี่ยงว่าต้องกลับไปเผชิญการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรง โดยเฉพาะในประเทศพม่าหรือลาว
- ไม่มีการสอบสวนกรณีการบังคับขับไล่ชาวโรฮิงญา และประกันว่ามีการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และไม่มีการดำเนินกรที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้กรณีนี้เกิดขึ้นในอนาคต
- ไม่เคารพต่อพันธกรณีที่ต้องอนุญาตให้ผู้แสวงหาที่พึ่งพิงสามารถเข้าถึงกระบวนการแสวงหาที่พึ่งพิงอย่างจริงจัง และให้ได้รับการติดต่อกับ UNHCR และประกันว่าบุคคลที่หลบหนีภัยจากภัยคุกคามจะได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ
- ยุติการควบคุมตัวผู้ลี้ภัยอย่างไม่มีเวลากำหนดและโดยพลการ และยุติการควบคุมตัวผู้ลี้ภัยในสภาพที่แออัดเป็นเวลานาน
- ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสถานะของผู้ลี้ภัย 1951 และพิธีสาร 1967 (1951 CONVENTION RELATING TO THE STATUS OF REFUGEES AND ITS 1967 PROTOCOL)
- ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีที่ต้องกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคนงานพลัดถิ่น เพื่อประกันว่าคนงานเหล่านี้ได้รับค่าแรงที่เป็นธรรมและได้รับผลตอบแทนที่เท่าเทียมจากการทำงาน มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุลักษณะ มีโอกาสได้พักผ่อน ทำกิจกรรมสันทนาการ และมีการจำกัดชั่วโมงทำงานอย่างชอบด้วยเหตุผล
- ให้ยุติการละเมิดใด ๆ ที่กระทำต่อคนงานพลัดถิ่น ทั้งการคนงานและกรณีทั่วไป

THE ARMS TRADE TREATY

© Amnesty International

ภาพ: ส.ส.ค.บ.

1995-1999

1993-1994

มีการเข้าร่วมของ ดร. ออสการ์ อาเนียส, คาโลลามะ และ ผู้ได้รับรางวัลโนเบล รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชน ร่วมกัน เรียกร้องออกแถลงการณ์รณรงค์ที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย ควบคุมการค้าอาวุธระหว่างประเทศ

แอมเนสตี้และองค์กรพัฒนาเอกชนหลายองค์กรในสหราชอาณาจักรได้รวมมือกันเพื่อร่างประมวลกฎหมายที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย ความคุ้มครองอาวุธระหว่างประเทศให้เป็นไปในทิศทางที่เคารพสิทธิมนุษยชน และภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

โดยมีความช่วยเหลือจากทุนความจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และมหาวิทยาลัยเอสเซก

ในปี 2541 สหภาพยุโรปเห็นด้วยกับขบวนการรณรงค์ส่งออก อาวุธที่ต้องมีสิทธิมนุษยชนเป็นบรรทัดฐาน แต่ขบวนการรณรงค์กล่าวไม่ได้เป็นผลผูกพันทางกฎหมาย การทำงานของเรา จึงต้องดำเนินต่อไป

ป้ายหลุมศพและแว่นกันแดด: เรื่อง

มูจาฮิด อฮัม นายพลจ้าวกองทัพบกปากีสถานที่เกษียณแล้ว และไบรอัน วูด จากแอมเนสตี้เปิดโปงข้อมูลการค้าอาวุธให้กับกลุ่มผู้ประท้วงท่ามกลางพื้นที่อยู่ในประเทศรวันดาและการกระทำอันโหดร้ายในภูมิภาคเกรต เลคส์ (Great Lakes) ของแอฟริกา ความน่าสะพรึงกลัวเหล่านี้ทำให้เราต้องสงสัยต่อความเรื่องการค้าอาวุธอยู่เหนือการควบคุม

1995

เราตั้งป้ายฝังศพที่ทำด้วยไม้บนถนนปูโลมทั่วโลก รวมทั้งที่จัตุรัสทราฟัลการ์ (Trafalgar Square) ในกรุงลอนดอน, สหราชอาณาจักร เพื่อเป็นการเปิดตัวการรณรงค์การค้าควบคุมอาวุธสำหรับสันติศึกษาควบคุมการค้าอาวุธทั่วโลก (ARMS TRADE TREATY-ATT) ร่วมกับออกแฟ้มและเครือข่ายระหว่างประเทศสำหรับอาวุธขนาดเล็ก (IANSA)

ความสนับสนุนต่อแนวคิดของเราเติบโตขึ้นจากรัฐบาลจำนวนไม่มากนักมีจำนวนมากกว่า 50 รัฐบาล สหราชอาณาจักรเป็นสมาชิกถาวรประเทศแรกของสภาความมั่นคงสหประชาชาติที่สนับสนุนและร่วมด้วยสมาชิกสหภาพยุโรปทั้งหมดและกลุ่มอื่นๆ อีกมากมาย

© Amnesty International

© Amnesty International

2003-2005

หลังจาก 20 ปีของการทำงานหนัก เรามีสนธิสัญญาควบคุมการค้าอาวุธ! และนี่คือเส้นทางแห่งความสำเร็จ และก้าวต่อไปของเรา

2006

เจเลียส อวีเล
โลเมรินยาง - นัก
เคลื่อนไหวชาวเคน
ยาผู้รอดชีวิตจากความ
รุนแรงของอาวุธคือสมาชิก
ลำดับที่ 1,000,000 ที่ส่งภาพของ
เขาส่งหับกรมขึ้นคำขอ 'อ่านใบหน้า'
ของเราเพื่อเรียกร้องให้มีสนธิสัญญา
ควบคุมการค้าอาวุธ เราเชิญเขาไปนิวยอร์ก
เพื่อที่เขาจะเป็นตัวแทนของหลายพันทั้งหมดยก
การรณรงค์ให้กับโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ
แอมเนสตี้แอนด์เฮลธ์เวิลด์ใช้ภาพถ่าย 'อ่านใบหน้า' ปะติดปะ
ต่อเป็นภาพของผู้คนที่รวมตัวกันในการรณรงค์

ในเดือนธันวาคม มี 163 ประเทศ ลงคะแนนเสียงเห็นชอบในมติเรียกร้อง
ให้เริ่มการทำงานเพื่อทำสนธิสัญญาควบคุมการค้าอาวุธมีผลบังคับใช้
ตามกฎหมาย แดชหรืออเมริกาเป็นประเทศเดียวที่ลงคะแนนโหวตคัดค้าน

2009

คณะบริหารของประธานาธิบดีโอบามาออกมา
ประกาศว่าสหรัฐฯ สนับสนุนสนธิสัญญา และ การลง
คะแนนเสียงของ 153 ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ
ที่เห็นชอบให้เกิดการเจรจาอย่างเป็นทางการ ที่จะมี
ขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2555

ราวการณ์รณรงค์ที่ประสบความสำเร็จ

นักกิจกรรมทั่วโลกถ่ายภาพตัวเองสวมใส่แว่น
กันแดด เพื่อเตือนใจรัฐบาลให้ทำงานอย่าง
โปร่งใส และเป็นที่ยอมรับทั่วโลกกำลัง
จับตามองความก้าวหน้าของพวกเขา
ในการควบคุมการค้าอาวุธ

2008

2010-2011

การเรียกร้องผ่านการ
รณรงค์ในหัวข้อ BULLET
PROOF TREATY ของเราประสบความสำเร็จ: "กฎเหล็ก" เพื่อปกป้อง
สิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นโดยความร่วม
มือของแอมเนสตี้แอนด์เฮลธ์เวิลด์และคณะกรรมการกาชาด
ระหว่างประเทศได้ถูกใส่ไว้ในร่างสนธิสัญญา

ในปี 2554 หลังจากการตัดสินใจของสหประชาชาติที่
เหนือความคาดหมาย คือปิดกั้นกลุ่มภาคประชาสังคมจากการ
อภิปรายสำคัญอันเกี่ยวกับสนธิสัญญาการควบคุมการค้าอาวุธเราได้
ทำการประท้วงต่อการกระทำดังกล่าวในลักษณะ "สามลิงจลลาด" คนที่ไม่
เห็นสิ่งชั่วร้าย ไม่ได้ยินสิ่งชั่วร้าย ไม่พูดถึงสิ่งชั่วร้าย

ARMS TRADE TREATY

2012

มูจาอิด อลิม นายพลจัตวาของทัพ
บกปากีสถานที่เกษียณแล้ว และไบรอัน
วูด จากแอมเนสตีเปิดโปงข้อมูลการค้าอาวุธ
ใหม่กับกลุ่มผู้กระทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในประเทศ
รวันดาและการกระทำอื่นในทวีปแอฟริกาตะวันออก
(Great Lakes) ของแอฟริกา ความน่าสะพรึงกลัวเหล่านี้
ทำให้เราต้องตั้งข้อความเรื่องการค้าอาวุธอยู่เนืองการควบคุม

เรามีสนธิสัญญาแล้ว!
สมาชิกใหญ่แห่งสหประชาชาติ
โหวตอย่างท่วมท้นที่จะนำสนธิ
สัญญา ซึ่งรวมถึงกฎเหล็ก
มาใช้

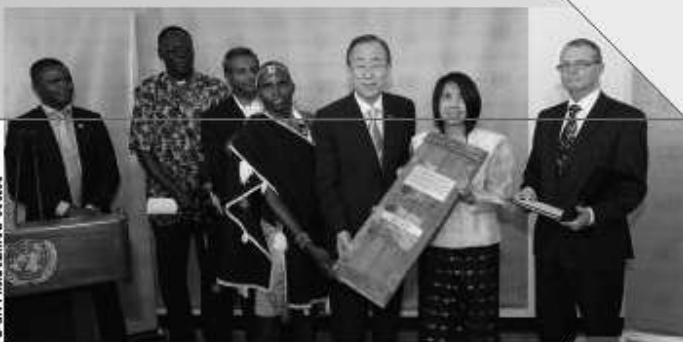
APRIL 2013

© Courto Amos

United Nations Webcast: webtv.un.org

© UN Photo/Anderson October

การประชุมสหประชาชาติครั้งสุดท้ายในหัวข้อ สนธิสัญญาควบคุมการค้าอาวุธจัดขึ้นเดือน
มีนาคมในนิวยอร์ก นักเคลื่อนไหวทั่วโลกเขียนถึงสถานทูตสหรัฐอเมริกาและประธานาธิบดี
โอบามาเรียกร้องให้สนับสนุนสนธิสัญญา การทำงานภาคพื้นดินอย่างเข้มข้นทั้งงานลอบ
บี้และงานรณรงค์สาธารณะส่งผลให้ สนธิสัญญาควบคุมการค้าอาวุธมาถึงขั้น
สุดท้ายด้วยกฎเหล็ก แอชิวราน เกาหลิเหนือ และซีเรียขัดขวางไม่ให้เกิดขึ้น
ที่เป็นอันขาด

MARCH 2013

© Amnesty International

ในเดือนมิถุนายน ช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ซึ่งจะห่างจาก 20 ปีของการทำงานของนักกิจกรรมทั่วโลก ทั้ง
การทำงานลอบบี้และการรณรงค์สาธารณะ ในที่สุด 73 ประเทศลงนามในสนธิสัญญาควบคุมการค้าอาวุธ และ
องค์การสหประชาชาติกำหนดให้สิทธิมนุษยชนเป็นหัวใจของสนธิสัญญาซื้อขายอาวุธฉบับประวัติศาสตร์

สำหรับนักกิจกรรมทั่วโลก ก้าวต่อไปได้เริ่มขึ้นแล้ว: เราจะยังคงกดดันต่อไป เพื่อให้ทุกประเทศลง
นามในสนธิสัญญา และทำให้มันกลายเป็นกฎหมาย (การโหวตอย่างท่วมท้น) สนธิสัญญาควบคุมการค้า
อาวุธจะมีผลบังคับใช้วันที่ 50 ประเทศในสัปดาห์นี้

ข้อความของเราที่ส่งถึงรัฐบาลระดับและระดับขึ้น: กฎเหล็กที่ว่า "การไม่อนุญาตให้
ส่งออกอาวุธที่มีความเสี่ยงว่าจะนำไปสู่การกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน" จะ
ยังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำงานรณรงค์ของคุณ

JUNE 2013 AND BEYOND

ACT NOW

Help push for your country to apply the golden rule and ratify the ATT. Start by contacting your local Amnesty office, or visit attbycountry.org

© Amnesty International

ทำการขบถเล็กๆ ที่องค์การสหประชาชาติ

จะอย่างไรให้ผู้คนในองค์การสหประชาชาติเห็นข้อความรณรงค์ของเรา? เนื่องจากมีกฎที่เข้มงวดมาก ดังนั้นนักกิจกรรมของแอมเนสตีจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่สร้างสรรค์ในการทำการรณรงค์ เพื่อการรณรงค์เรื่องสนธิสัญญาการค้าอาวุธ อรา มาร์เซ็น นาวาล ผู้ประสานงานการรณรงค์ อธิบายถึงวิธีการขบถเล็กๆ ที่สร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1 ไม่รณรงค์โจ่งแจ้ง

ล้มการกระทำในที่สาธารณะหรือการจัดนิทรรศการภาพไปเลยไม่ต้องเอ่ยถึงการใส่แว่นกันแดด

ขนาดยักษ์เหมือนที่เราทำในปี 2551 เพราะในปี 2552 มันกลายเป็นสิ่งต้องห้ามไปแล้วที่เราทำคือปิดปากตัวเองด้วยเทป ยืนเรียงกันเป็นแถว แต่ละคนถือป้ายข้อความที่สื่อความหมายแทนคำพูด เพื่อแสดงให้เห็นว่าเราต่อต้านการตัดสินใจที่จะปิดกั้นภาคประชาสังคมจากการเข้าถึงการอภิปรายในปี 2553 จากกิจกรรมนี้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายคนเข้ามาหาเราเพื่อแสดงการสนับสนุนของพวกเขา

2 เปลี่ยนจากใส่เสื้อยืดที่มีข้อความรณรงค์เป็นอย่างอื่นบ้าง

เสื้อยืดรณรงค์ของเรามักมีข้อความอยู่ด้วย เช่น “No arms for atrocities”, “Stop the bullets” และ “Control Arms” ทำให้เป็นที่สังเกตเกินไปในการทำการรณรงค์ เราจึงเปลี่ยนมาติดเข็มกลัดแอมเนสตีใส่สายคล้องคอสีเหลืองสดใสที่มีข้อความ “I protect human rights”

3 อย่าวิพากษ์วิจารณ์ประเทศใดประเทศหนึ่งโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสดงธงของประเทศนั้นๆ

เราพลิกแพลงกฎข้อนี้เพราะมันไม่ได้ห้ามสิ่งที่สามารถกล่าวได้ในห้องแถลงข่าวสหประชาชาติ ดังนั้นในเดือนมีนาคม 2556 เราได้เชิญนักข่าวขององค์การสหประชาชาติไปงานเปิดตัวรายงานของเราโดยเปิดเผยให้เห็นอาวุธที่ขาดความรับผิดชอบในการถ่ายโอน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน และยุโรปตะวันออกไปยังโกตดิวัวร์ อีกสองวันต่อมา เราก็ได้รับเชิญให้ร่วมในการอภิปรายในงานงานหนึ่งกับเอกอัครราชทูตของประเทศไอเวอรี

4 อย่าวางเอกสารทิ้งไว้บนโต๊ะทำงานของผู้แทน

แล้วไปสการ์ตถือเป็นเอกสารหรือเปล่า? แล้วตอกไม้ล่ะ? เราและเพื่อนๆ จากคอนโทรลอาร์ม (Control Arms) ได้จัดพิมพ์ชุดไปสการ์ตที่โหดๆ เป็นรูปธรรมดาตามสิทธิมนุษยชนและความรุนแรงบนฐานเพศภาวะซึ่งเป็นส่วนประกอบในสนธิสัญญา, ควบคุมการค้าอาวุธและเพื่อสร้างความสนใจ เราได้ให้ตอก “Forget Me Not” เล็กๆ สีฟ้าแก่ผู้แทนราว 40 คนที่ไคสับสนุนกฎเกณฑ์บรรทัดฐานด้านความรุนแรงทางเพศภาวะก่อนออกการอนุญาตการค้าอาวุธต่อสาธารณชน ซึ่งในช่วงท้ายของการประชุมเมื่อเดือนกรกฎาคม 2555 73 ประเทศได้สนับสนุนข้อเสนอของเรา

5 อย่าสวมเสื้อเกราะกันกระสุน

เราเรียกร้อง “สนธิสัญญาที่กันกระสุนได้” ดังนั้นมันจึงเข้าใจได้ที่จะหาเสื้อแจ็คเก็ตที่คล้ายกับเสื้อกันกระสุนมาใส่เพื่อให้ได้รับความสนใจบ้าง โชคดีที่เจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงแห่งองค์การสหประชาชาติเขารูมล้อมเรา พวกเขาคิดว่าเสื้อกันกระสุนนั้นเป็นของจริง และคิดว่าเราอาจมีแผนที่จะจู่โจม หลังจากการเจรจาที่ยืดเยื้อ เราตกลงที่จะใส่เสื้อในช่วงเวลาสั้นๆ เมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่รอบๆ เท่านั้น พวกเขายังยินดีมากที่เจ้าหน้าที่บังเอิญสวมเสื้อกันกระสุนที่คล้ายกันกับเสื้อของพวกเขา

6 ไม่ดีแน่ถ้าจะจุดเฮลิคอปเตอร์ทหารของคุณหน้าตึกองค์การสหประชาชาติ

ใครจะคาดคิดว่าก่อน? เราเพิ่งรู้อีก

หน้าหนึ่งวันก่อนที่พวกเขาจะวางแผนเพื่อใช้เฮลิคอปเตอร์ทหารจำลองเป็นฉากหลังสำหรับการสัมภาษณ์ต่อสื่อในเดือนมีนาคม 2556 เราตัดสินใจที่จะสร้างเฮลิคอปเตอร์ขึ้นเองเพราะยูโรเปกอร์นดังกล่าวไม่มีการควบคุมอย่างชัดเจนภายใต้สนธิสัญญาใหม่ แต่เราไม่ได้รับอนุญาต ที่สุดเราก็พบสถานที่บนหาดฟ้าที่มีวิวของเสนขอบฟ้าเมืองแมนฮัตตัน เราสร้างเฮลิคอปเตอร์จำลองโดยใช้ไม้อัดและกระจกทึบความรอน และเชิญผู้สื่อข่าวมาที่นั่นแทน

7 และแล้วเราก็ทำสำเร็จ!

หลังจากนั้นไม่นาน เนื้อหาของสนธิสัญญาก็ได้ถูกแก้ไขเป็นครั้งสุดท้ายในระหว่างการประชุม สนธิสัญญาการค้าอาวุธฉบับสุดท้ายครั้งสุดท้ายอันดีเยี่ยม และเมื่อวันที่ 2 เมษายน ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติลงคะแนนโหวตอย่างท่วมท้นเพื่อนำสนธิสัญญาอันแข็งแกร่งมาให้คุณตรวจสอบสิทธิมนุษยชน การทำงานอย่างหนักของเรากว่า 20 ปีและการขบถเล็กๆ น้อยๆ ที่เราทำมากมายได้รับผล - เราทำสำเร็จแล้ว!

สำหรับการหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานของเราในสนธิสัญญาการค้าอาวุธ โปรดเยี่ยมชม bit.ly/controlarms

เป็นปีที่สองที่มีการประชุมในภูมิภาค ภาคอีสานที่จังหวัดขอนแก่น ภาคใต้ที่จังหวัดสงขลา และ ภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งยังเป็นปีแรกที่มีมติอนุมัติจากปีที่แล้วให้สมาชิกสามารถเลือกตั้งล่วงหน้าหรือทางไปรษณีย์ได้ เพื่อให้สมาชิกทุกภาคส่วนได้ใช้สิทธิใช้เสียงในการเลือกคณะกรรมการและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่อทิศทางการทำงานของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

อุปสรรคและความท้าทายในการทำงานของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ในปีที่ผ่านมา ด้านงานรณรงค์ทั้งเชิงนโยบายและสาธารณะ คือ ทศกศิจเรื่องโทษประหารชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่ทำงานด้วย และคนทั่วไปที่มีทัศนคติสนับสนุนการใช้โทษดังกล่าว แต่เราสามารถใช้ สิทธิมนุษยชนศึกษา เป็นเครื่องมือช่วยปรับทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อประเด็นการทำงานดังกล่าว หน่วยงานราชการ และผู้มีอำนาจตัดสินใจทางการเมืองยังคงกังวลเกี่ยวกับผลตอบรับจากประชาชนในการเคลื่อนไหวเรื่องยกเลิกโทษประหารชีวิต เราเองยังขาดการผลิตสื่อรณรงค์ที่สร้างสรรค์และเข้าถึงคนรุ่นใหม่ได้ง่าย เช่น Online TV และ info-graphic ขาดงานวิจัยที่เป็นระบบในการนำเสนอภูมิหลังของผู้ต้องโทษประหารชีวิต และประสิทธิภาพของงานราชทัณฑ์ว่าสามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมได้จริงหรือไม่ องค์การระหว่างประเทศเน้นการทำงานเชิงรับในเรื่องโทษประหารชีวิต ทำอย่างไรให้องค์กรเหล่านี้มีบทบาทเชิงรุกมากขึ้น ยังขาดผู้เชื่อมต่อที่จะเข้าถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจระดับสูง เช่น รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี เป็นต้น

สำหรับการดำเนินงานเชิงรณรงค์สาธารณะ เราคงต้องปรับให้เชื่อมโยงกับบริบทสังคม การเติบโตของการรณรงค์คือการเติบโตขององค์กร การเสริม

สร้างศักยภาพสมาชิกและนักกิจกรรม การแบ่งปันความสำเร็จของทั่วโลก ให้สมาชิกได้รับทราบ ให้สมาชิกได้เห็นถึงพลังและความสำคัญของการเป็นสมาชิกที่ช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้จริง

ทั้งนี้แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ก็ได้รับความคาดหวังจากสำนักงานเลขาธิการ ว่าจะสามารถทำระดมทุนงบประมาณการทำงานในประเทศได้ โดยจะได้รับความสนับสนุนจากสำนักงานเลขาธิการเพียงบางส่วน

การประชุมใหญ่ฯ ประจำปีนี้ มีการเลือกตั้งกรรมการ 2 ตำแหน่ง และ เหวัญญิก 1 ตำแหน่ง เพื่อแทนกรรมการและเหวัญญิกที่หมดวาระการทำงาน โดยมีคะแนนเสียงรวมทั้งหมด 52 เสียง จากการเลือกตั้งล่วงหน้าของสมาชิกภูมิภาค และทางไปรษณีย์ จำนวน 30 เสียง และอีก 22 เสียงจากสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งในที่ประชุมฯ (กรุงเทพฯ)

มีสมาชิกสมัครรับการเลือกตั้งในตำแหน่งกรรมการ 3 คน คือ (1) ธนาภรณ์ สาสิผล (2) เกษม บุญชนะ และ (3) บารมี ชัยรัตน์ โดยผลการเลือกตั้งกรรมการเป็นของ ธนาภรณ์ สาสิผล และ บารมี ชัยรัตน์ ด้วยคะแนน 41 และ 29 เสียงตามลำดับ ในขณะที่เกษม บุญชนะ ได้ไป 13 เสียง มีงดออกเสียงและบัตรเสีย อย่างละ 1 ใบ

เนื่องด้วยตำแหน่งเหวัญญิกมีสมาชิกสมัครเข้ามาเพียงคนเดียว คือ ชื่น สุข อาศัยธรรมกุล จึงพิจารณาด้วยคะแนนเสียงรับรองหรือไม่รับรอง โดยมติจากที่ประชุมรับรอง ชื่นสุข อาศัยธรรมกุล เป็นเหวัญญิก 46 เสียง ไม่รับรอง 2 เสียง บัตรเสีย 1 ใบ และงดออกเสียง 3 ใบ

MEMBERS ALWAYS WITH AMNESTY

สมศรี หาญอนันท์สุข
ศราวดี ประทุมราษ

MOST FREQUENT VOLUNTEER

ยุทธนา คล้ายสุบรรณ

MOST FREQUENT SPEAKER

ศิโรตม์ คล้ามไพบูลย์

COUPLE ALWAYS WITH AMNESTY

สมทบ และ สุภัท เหล่าเนียมไทย

AMNESTY GROUP ACTIVIST

พัฒนาแอมเนสตีคลับ โรงเรียนบางกอกพัฒนา
POWER OF THE PEN

AMNESTY NEW WAVE GROUP:

AMNESTY INTERNATIONAL@PDS โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
ปัตตานีแอมเนสตี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

อ่านฉบับเต็มบันทึกการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
2556 www.amnesty.or.th

ชมคลิปวีดีโอรายงานกิจกรรมแอมเนสตี อินเตอร์
เนชันแนล ประเทศไทย 2556 [www.youtube.com/
AmnestyThailand](http://www.youtube.com/AmnestyThailand)

2013 ANNUAL GENERAL MEETING

รายชื่อคณะกรรมการบริหาร แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล
ประเทศไทย ชุดปัจจุบัน

สมชาย หอมลออ ประธานกรรมการ/นายกสมาคม
ชานาญ จันทร์เรือง รองประธาน
ธนภรณ์ สาลีผล กรรมการ
บารมี ชัยรัตน์ กรรมการ
ชินสุข อาศัยธรรมกุล เหนี่ยวนุญ

REGIONAL HUB

สำนักงานเลขาธิการ แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล กำหนดให้ตั้งสำนักงานงาน
ระดับภูมิภาคที่กรุงเทพฯ เพื่อให้เกิดการทำงานที่เชื่อมโยงบริบทภูมิภาคและ
ทำงานใกล้ชิดอย่างมีประสิทธิภาพกับสำนักงานประเทศไทยในภูมิภาค โดยขณะ
นี้อยู่ระหว่างดำเนินการทั้งเรื่องสถานที่ ขั้นตอนทางกฎหมาย และข้อตกลงใน
การทำงานร่วมกันของสำนักงานภูมิภาคและสำนักงานประเทศไทย

THE INTERNATIONAL COUNCIL MEETING

ในเดือนสิงหาคมนี้ จะมีการประชุมใหญ่ระดับนานาชาติ ประจำปี 2556
(International Council Meeting -ICM) การประชุมที่มีตัวแทนหลักจาก
แอมเนสตีทั่วโลกเข้าร่วมประชุม ซึ่งจัดทุก 2 ปี และในปีนี้การประชุม
จะมีขึ้นที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน วัตถุประสงค์ของ ICM คือการกำหนด

ยุทธศาสตร์การทำงานของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล การจัดการองค์กร
ด้านธรรมาภิบาล, การประเมินประสิทธิภาพการทำงาน และตรวจสอบความ
โปร่งใสความรับผิดชอบในการทำงานของสำนักเลขาธิการและแอมเนสตีใน
ประเทศต่างๆ ทุกข้อเสนอแนะเพื่อสิ่งเหล่านี้จะได้รับการพิจารณาอย่างเป็น
อิสระและตัดสินใจอย่างเป็นประชาธิปไตย

ในแต่ละครั้งจะมีผู้เข้าร่วม ICM กว่า 500 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของแอมเนสตี
จากทั่วโลก และแน่นอนตัวแทนจากแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
ซึ่งประกอบไปด้วย ประธาน กรรมการ ผู้อำนวยการ และตัวแทนเยาวชน
นักกิจกรรม ทั้งหมดสี่คนจะเป็นกระบอกเสียงจากประเทศไทยในที่ประชุม
ICM สำคัญไปกว่านั้นการประชุม ICM ปีนี้เป็นครั้งแรกที่แอมเนสตี อินเตอร์
เนชันแนล ประเทศไทย เข้าร่วมในฐานะเป็น structure นั้นหมายความว่าเรา
มีสิทธิในการออกเสียงลงคะแนน (ICM มีลักษณะการประชุมแบบการประชุม
ใหญ่สามัญประจำปี - AGM คือการลงคะแนนเสียงเพื่อตัดสินใจประเด็น
ต่างๆ ซึ่งแอมเนสตีแต่ละประเทศมีสิทธิออกเสียงได้มากน้อยแตกต่างกันไป
ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกที่มีในประเทศ) แม้ว่าครั้งนี้ประเทศไทยจะมีเพียงหนึ่ง
เสียงโหวต แต่หวังว่าจะเป็นก้าวย่างที่สำคัญของเราในการมีสิทธิมีเสียงเลือก
และตัดสินใจในประเด็นการทำงานหรือการตัดสินใจต่างๆ เพื่อให้เกิดการส่งผล
ต่อการทำงานที่เชื่อมโยงและเหมาะสมกับประเทศไทยมากที่สุด และเราจะมี
สิทธิมีเสียงมากขึ้นในการประชุมใหญ่ระดับนานาชาติ (ICM) ครั้งต่อไป ทั้งนี้
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็ง ความร่วมมือของสมาชิกผู้เป็นเจ้าของ ผู้เป็น
พลังสำคัญในการกำหนดนโยบายการทำงานและปฏิบัติการเพื่อยุติการละเมิด
สิทธิมนุษยชน

URGENT ACTIONS

HOW URGENT ACTION A SIMPLE IDEA

...who inundate
the authorities with
thousands of letters,
faxes, emails and tweets

...and shared it
with their UJA network
members...

เมื่อ 40 ปีที่แล้ว ปฏิบัติการคววน (Urgent Action) ครั้งแรกของแอมเนสตี้ออกสู่สายตาทั่วโลก ส่งผลให้มีนักกิจกรรมออกมาปฏิบัติการอย่างแรงจวนและเข้มข้นจนเกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ถูกจองจำ จากวันนั้นถึงวันนี้ แอมเนสตี้อย่างคงปฏิบัติการคววนเพื่อผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนทั่วโลก และจะยังคงปฏิบัติการต่อไปอย่างเข้มข้นจนกว่าวันที่จะ

Activists in Venezuela run to "stop the bullets", April, 2013. #BosbaDeBols

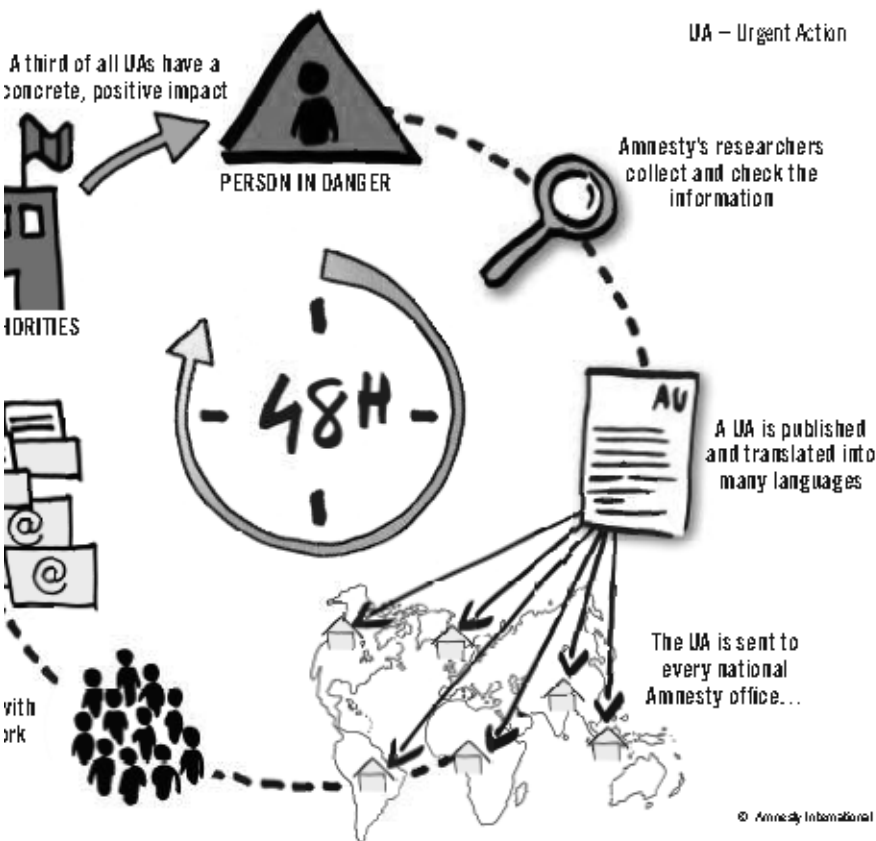
ACT NOW

เข้าร่วมเครือข่ายปฏิบัติการด่วน ติดต่อแอมเนสตี้
อินเทอร์เน็ตชนแนล ประเทศไทย โทร 02 513 8745
หรืออีเมล activism@amnesty.or.th

CELEBRATING 40 YEARS OF URGENT ACTIONS: 'I KNEW THEY COULD NO LONGER KILL ME'

NS WORK

A third of all UAs have a concrete, positive impact

ปราศจากผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน
แนวคิด ปฏิบัติการด่วน: เกิดจากการ
ชักชวนให้ผู้คนจำนวนหลายพันคนทั่วโลก
เขียนจดหมายเรียกร้องถึงคนที่มีอำนาจให้
ปล่อยตัวบุคคลบางคน
พวกเขาได้ทำการเรียกร้องสิทธิเป็น
ครั้งแรกเมื่อปี 1973 โดยส่งจดหมายเพื่อ
กระตุ้นจากสำนักงานอังกฤษของเราและ
มันก็ได้ผล ผู้คนทั่วโลกได้เกิดแรงบันดาลใจ

ใจสั่งจดหมายเพื่อเรียกร้อง
ในปี 2516 แอมเนสตี้ได้เริ่ม ปฏิบัติ
การด่วน (Urgent Action) เพื่อผู้ถูก
ละเมิดสิทธิมนุษยชนครั้งแรก โดยส่งออก
จากสำนักเลขาธิการแอมเนสตี้ อินเตอร์
เนชันแนลกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
และมันประสบความสำเร็จ ปฏิบัติการ
ด่วนสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนจากทั่ว
โลกหยิบปากกาขึ้นมาเขียนจดหมาย

เรียกร้อง และยังเป็นผลให้อาจารย์รอสซี
(Luiz Basilio Rossi) อาจารย์จากคณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซาเปาโล
และเป็นผู้นำสหภาพแรงงานในบราซิล ได้
รับการปล่อยตัวจากการที่เขาถูกจับกุม
โดยไม่ได้รับทราบขอกฎหมายใดๆ
ปฏิบัติการด่วน ทำให้มีจดหมายอย่าง
ท่วมท้นส่งถึงผู้มีอำนาจในบราซิล เรียก
ร้องไห้แบบปล่อยตัวอาจารย์รอสซี (Luiz

Basilio Rossi) และนั่นเป็นผลทำให้เขา
ได้รับการปล่อยตัวออกจากคุกอย่างทันที
ซึ่งเป็นการยืนยันว่า ปฏิบัติการด่วน เป็น
วิธีการที่มีประสิทธิภาพและสร้างการ
เปลี่ยนแปลงได้จริง

พวกเขาได้รับจดหมายจากทั่วโลก
ผู้อำนวยการสำนักงานความมั่นคง
กล่าวกับนางมาเรียภรรยาของอาจารย์
รอสซี (Luiz Basilio Rossi) ว่า "สามีของคุณ
คุณเป็นคนสำคัญมากกว่าที่เราคิด
เพราะว่าพวกเขาได้รับจดหมายจากทั่วโลก
ในการเรียกร้องและสนับสนุนเขา"

อาจารย์รอสซี (Luiz Basilio Rossi)
ได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม
2516 ภายหลังจากได้รับการปล่อยตัว เขา
ไม่เคยติดกับนักกิจกรรมแอมเนสตี้ใน
การรณรงค์จนเขาได้รับการปล่อยตัว เขา
กล่าวว่า "ผมราวการณ์ของผมเป็นที่สนใจ
ต่อสาธารณชน ทำให้ผมรู้ว่าพวกเขาไม่
สามารถฆ่าผมได้ ทำให้ความกดดันของ
ผมลดลง"

ปัจจุบันแอมเนสตี้ยังคงใช้ ปฏิบัติการ
ด่วน ด้วยวิธีการเขียนจดหมายส่งทาง
ไปรษณีย์ แฟกซ์ อีเมล และพยายามหา
เครื่องมืออื่นๆ เพื่อนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่สร้าง
การเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้น เพื่อป้องกัน
การทรมาน และการถูกทำร้าย เพื่อ
เป็นการปกป้องชีวิตผู้คน
ขณะนี้ ปฏิบัติการด่วน เพื่อผู้ถูกละเมิด
สิทธิมนุษยชนจากแถบตะวันออกกลาง
และอเมริกาเหนือเพิ่มสูงขึ้นหลังจาก
เหตุการณ์อาหรับสปริง (Arab Spring)
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิบัติการด่วนเพื่อ
ผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศซีเรีย
เคท แอลเลน (Kate Allan) ผู้อำนวยการ
การแอมเนสตี้ อินเทอร์เน็ตชนแนล ประเทศไทย
อังกฤษกล่าวว่า "ไม่สำคัญว่าเราจะต่อสู้
เพื่อใครหรือชนชาติไหน ไม่สำคัญว่าเรา
จะต่อสู้เพื่อหนังสือพิมพ์จากลิเบีย
นักกฎหมายจากจีน นักโทษประหารใน
อินเดีย หรือแพทย์จากบาเรน บทบาท
และหน้าที่ของพวกเขาซึ่งชัดเจนว่า
พวกเขาจะเป็นพลังเสียงเพื่อยุติการละเมิด
สิทธิมนุษยชน"

บรินา ซับเฮอเวอ (Bryna Subherwal)
จากทีมทำงานเพื่อผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษย
ชน แอมเนสตี้ อินเทอร์เน็ตชนแนล ได้
กล่าวไว้ว่า "ปฏิบัติการด่วน ทำให้ผู้ถูก
ละเมิดสิทธิมนุษยชนอยู่ในความสนใจ
ของสาธารณชน เพื่อให้พวกเขาจะไม่ถูก
ทรมานหรือถูกคุมขังอย่างไม่ถูกกฎหมายอยู่
ในเงามืด"

ACT NOW

Join the Urgent Action network by contacting
your local Amnesty office, or email
ustea.mla@amnesty.org

FREEDOM

Amnesty International Thailand's magazine
for people passionate about human rights.

Volume 4 Issue 2 / 2013

Thanks, global arms trade treaty. We made history!

IN THIS ISSUE

MY STORY

The Amnesty International 2013 Human Rights Report knows no bounds.

THAILAND

The *Lesé Majesté* Law and Computer-Related Crimes Act continue to restrict expression

2013 AMNESTY INTERNATIONAL THAILAND ANNUAL GENERAL MEETING

MAKING HISTORY!

Amnesty's successful campaign for arms trade treaty: small acts of rebellion in the UN

TAKE ACTION

An international appeal to change a life – all the information you need to take action

Women are still the victims of violence in many forms.

Angkana Neelapaijit is the wife of Somchai Neelapaijit, a victim of forced disappearance since 2004. She has spoken out about the violence in the three southern border provinces and forced disappearances.

“In the past decade, the violence and armed conflict in the three southern border provinces have forced a greater burden upon Muslim women. As leaders of their families, Muslim women are responsible for financial provisions and for seeking justice for their loved ones who have died or been injured, disabled or captured. Yet women are still victims of violence in many forms. While there are many who see the importance of the women’s rights, violence against females such as sexual violence, domestic violence, human trafficking, child marriage and pregnancy still occur without any attention or solution to help them.

Although today human rights violations such as torture, kidnapping and murder have been reduced, the number of assassinations outside the justice system is much higher. There are many situations where the court dismisses a case of assassination because there isn’t enough evidence to sufficiently punish the offenders. The victims and their relatives are in despair of justice. Moreover, security forces have not been punished or held accountable for their many violations of human rights.”

The problem of free expression is much closer to all of us.

Sakanya Paluksakemsuk (who stands for prisoners of conscience under Section 112) spoke out on the issue of freedom of expression in Thailand.

“The human rights violation of our freedom of expression, particularly Section 112 and the Computer Crimes Act, cause those who hold a differing opinion to withhold speaking their minds for fear of arrest. A group monitors and reports people who write, speak or publish anything that might offend the monarchy. And the law is written so anyone can accuse anyone else of violating the *Lesé Majesté* law.

Who is abused, charged, jailed or threatened? From my experience and research, basically anyone in any field is at high risk of being jailed under Section 112. Editors of magazines and online newspapers, writers, fans of female singers, senior reporters, CD sellers, car shop owners, anyone with access to cell phones and text messaging, university students, university professors, the Royal Guards, farmers, senior politicians, intellectuals, labor activists, computer technicians, advertisers, theater goers, the list goes on. I think it’s sufficient to say that no, freedom of expression is not something that doesn’t pertain to you or I. The problem is much closer to all of us.”

I NEVER IMAGINED THAT TELLING THE TRUTH ABOUT WHAT HAPPENED COULD MEAN WALKING THE LINE BETWEEN LIFE AND DEATH...

Dina Meza

Honduran journalist, human rights defender and member of the Committee of Relatives of the Detained and Disappeared (COFADEH)

The Amnesty International Report 2013 documents the state of human rights during 2012. The Foreword and the country-by-country survey of 159 individual countries and territories set out a global overview of human rights violations and abuses inflicted by those in power on those who stand in the way of their vested interests.

Human rights defenders, often themselves living in precarious situations, battled to break through the walls of silence and secrecy to challenge abusers. Through the courts, in the streets and online, they fought for their right to freedom of expression, their right to freedom from discrimination and their right to justice. Some paid a heavy price. In many countries, they faced vilification, imprisonment or violence. While governments paid lip service to their commitment to human rights, they continued to use national security and concerns about public security to justify violating those rights.

The Amnesty International Report 2013 bears witness to the steadfast and rising clamour for justice. Regardless of frontiers and in defiance of the formidable forces ranged against them, women and men in every region stood up to demand respect for their rights and to proclaim their solidarity with fellow human beings facing repression, discrimination, violence and injustice. Their actions and words show that the human rights movement is growing ever strong and more deep-rooted, and that the hope it inspires in millions is a powerful force for change.

FREEDOM

FREEDOM is Amnesty International Thailand's magazine for human rights activists everywhere.

PASS IT ON When you've finished with your copy of **FREEDOM**, please pass it on to someone else so they can learn about Amnesty International and the vital work we do.

AMNESTY INTERNATIONAL THAILAND
90/24 Soi Ladprao 1
Jomphol, Chatuchak, Bangkok 10900
Tel: 02 513 8745

EDITOR IN CHIEF
Parinya Boonridrerthaikul

EXECUTIVE EDITOR
Sineenart Muangnoo

EDITOR
Naowarat Suasa-ard
Nawaphon Suphawitkul
Sutharee Wanasiri
Pakamas Kamcham

DESIGN
Tabitha Yong

VOLUNTEERS
Tabtip Louhabanjong
Billy Harrington-Roberts
Waraporn Nooring
Chulita Chaisurin
Nadia Jasem

THANKS
Angkana Neelapaijit
Sakanya Paluksakasemsuk
WIRE July/August 2013

LET US KNOW YOUR THOUGHTS

- Have you acted based on the information in this magazine?
- Have you shared this magazine's information with anyone?
- Do you have photos or articles that you would like to share with other members?
- What would you like to see more of in future issues?

Growth Mobilization Coordinator
Amnesty International Thailand
90/24 Soi Ladprao 1, Ladprao Rd.,
Jomphol, Chatuchak, Bangkok 10900

EMAIL membership@amnesty.or.th
WEBSITE amnesty.or.th

FACEBOOK / TWITTER / YOUTUBE
AmnestyThailand

THE STATE OF

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

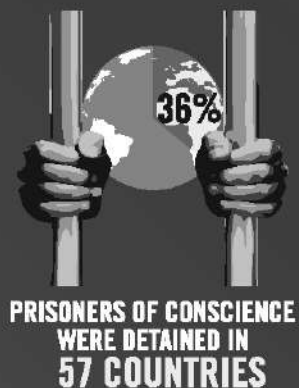
HUMAN RIGHTS FACTS AND FIGURES 2013

In 2012, Amnesty International recorded and investigated human rights abuses in 159 countries and territories worldwide – including torture, unlawful killings, forced evictions, disappearances and violence against women, among others.

155 STATES
VOTED TO ADOPT
THE ARMS TRADE TREATY
AT THE UN GENERAL
ASSEMBLY IN
APRIL 2013

**ONLY
3 COUNTRIES**
VOTED AGAINST THE TREATY

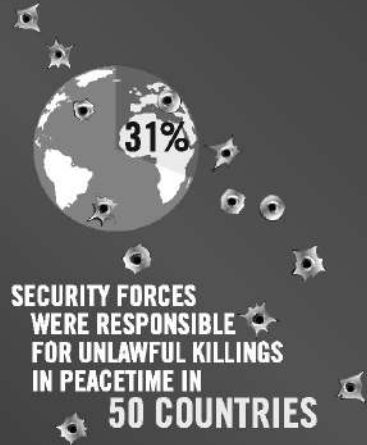
HUMAN RIGHTS

**ONLY 21 COUNTRIES
CARRIED OUT EXECUTIONS IN 2012**

13%

**MORE THAN TWO THIRDS
OF COUNTRIES WORLDWIDE
— 140 — WERE ABOLITIONIST
OF THE DEATH PENALTY IN LAW OR
PRACTICE BY THE END OF 2012**

**MEN, WOMEN AND CHILDREN
FACED FORCED EVICTIONS IN
36 COUNTRIES**

**PEOPLE WERE FORCIBLY
DISAPPEARED IN
31 COUNTRIES**

**12 MILLION PEOPLE
WERE STATELESS AT THE BEGINNING OF 2012**

**15 MILLION PEOPLE
ARE CURRENTLY REGISTERED AS REFUGEES**

Statistics in this document are not exhaustive and refer to countries where Amnesty International documented specific human rights violations during 2012.

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Amnesty International is a global movement of more than 3 million supporters, members and activists in more than 150 countries and territories who campaign to end grave abuses of human rights.

Our vision is for every person to enjoy all the rights enshrined in the Universal Declaration of Human Rights and other international human rights standards.

We are independent of any government, political ideology, economic interest or religion and are funded mainly by our membership and public donations.

Index: POL 10/017/2013 English
May 2013

Amnesty International
International Secretariat
Peter Benenson House
1 Easton Street
London WC1X 0DW
United Kingdom
amnesty.org

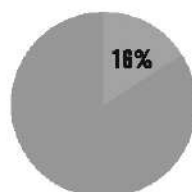
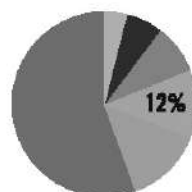
INTERNET ACCESS

“THE SPEED WITH WHICH NEW FORMS OF COMMUNICATION HAVE TAKEN ROOT IN OUR LIVES IS BREATHTAKING”

INTERNET USERS BY REGION 2013*

Europe is the region with the highest internet penetration rate in the world (75%), followed by the Americas (61%).

In Africa, 16% of people are using the internet – only half the penetration rate of Asia and the Pacific.

AFRICA

IN BRIEF
INTERNET ACCESS

THE GENDER GAP BETWEEN MEN AND WOMEN ONLINE TOTALS AND PENETRATION RATES, 2013*

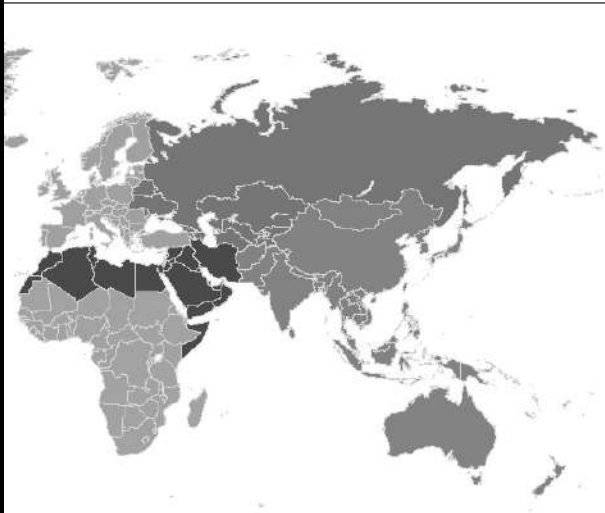
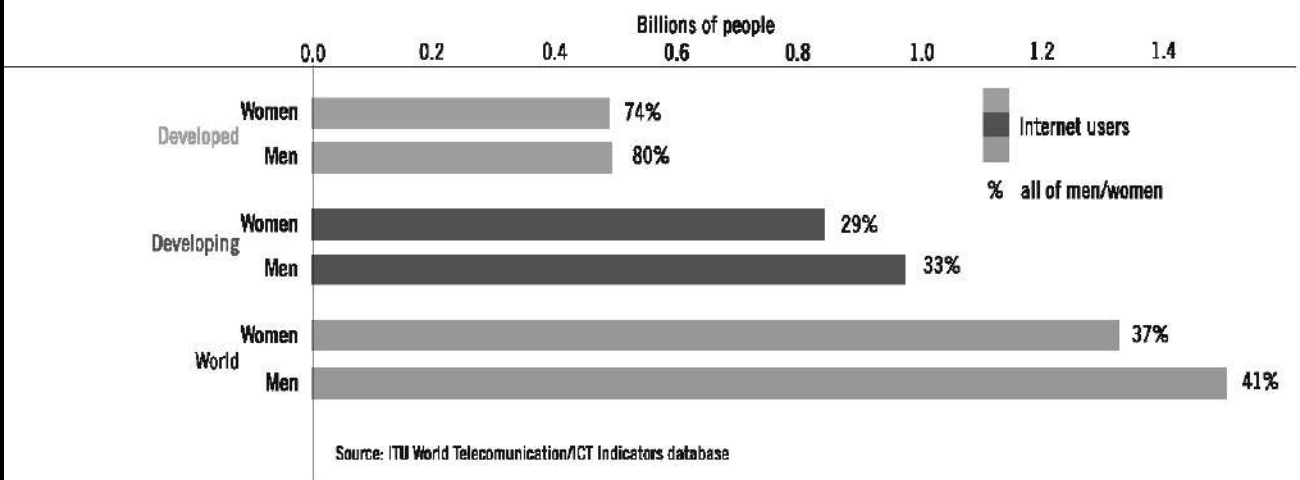
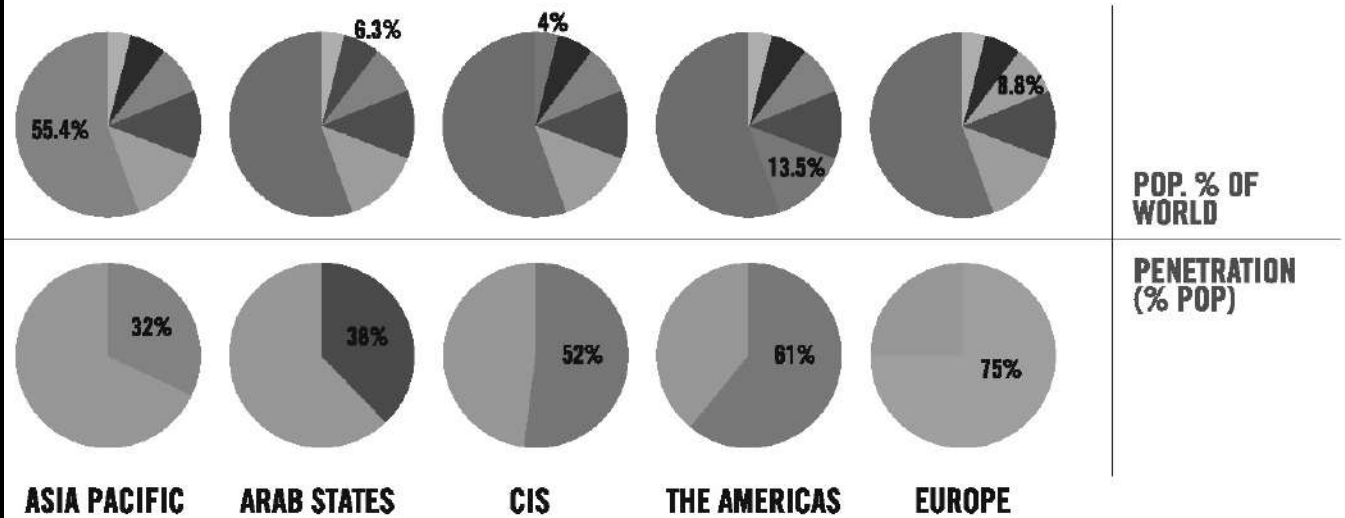
The gender gap is more pronounced in the developing world, where 16% fewer women than men use the internet, compared with only 2% fewer women than men in the developed world.

CONTINUOUS HIGH GROWTH OF MOBILE BROADBAND

MORE THAN 2 BILLION SUBSCRIPTIONS WORLDWIDE BY END 2013*

AMERICAS		CIS	
460 million subscriptions	48% penetration	129 million subscriptions	46% penetration
EUROPE		ARAB STATES	
422 million subscriptions	68% penetration	71 million subscriptions	19% penetration

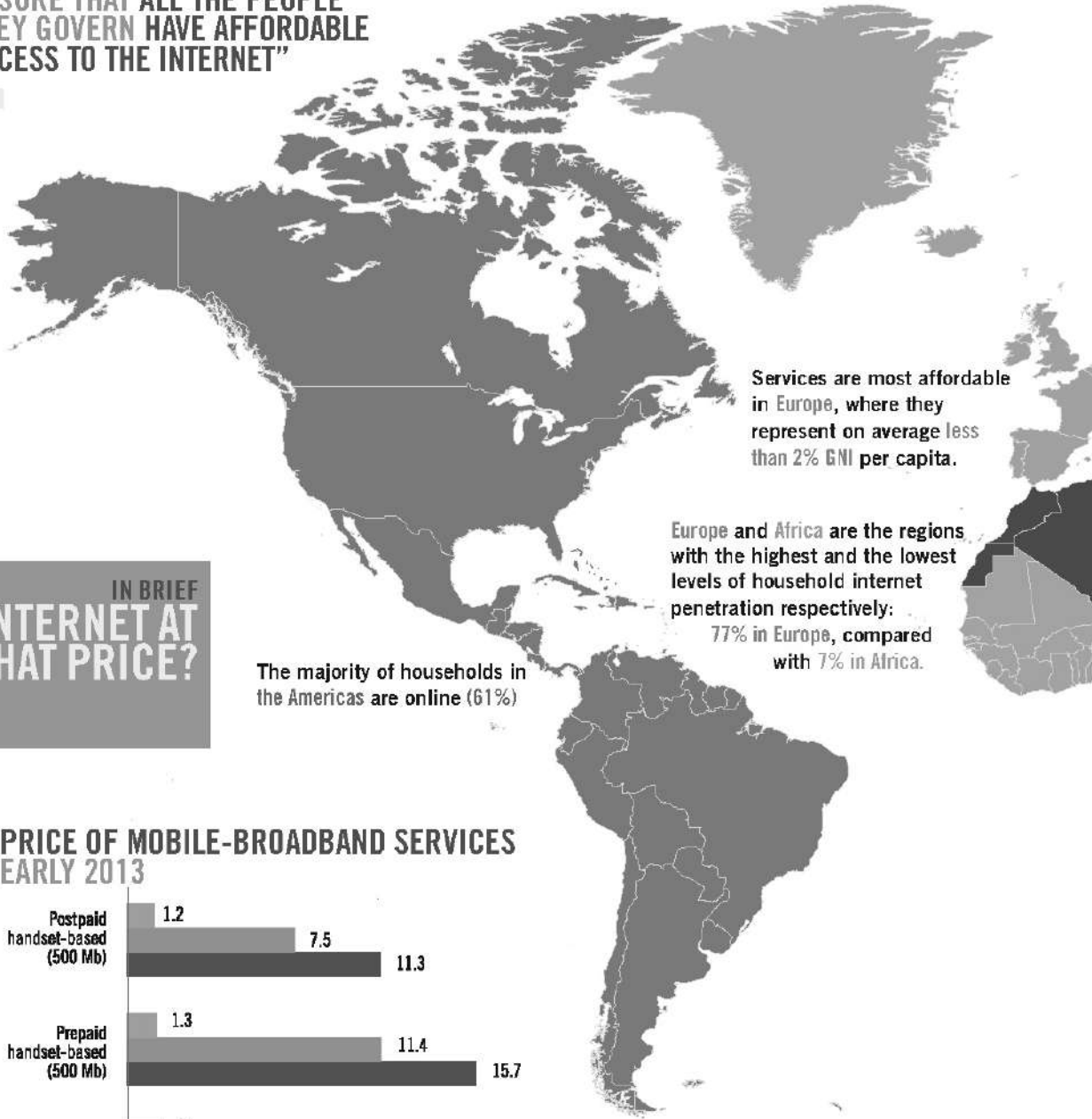

AFRICA	93 million subscriptions
	11% penetration
ASIA PACIFIC	895 million subscriptions
	22% penetration

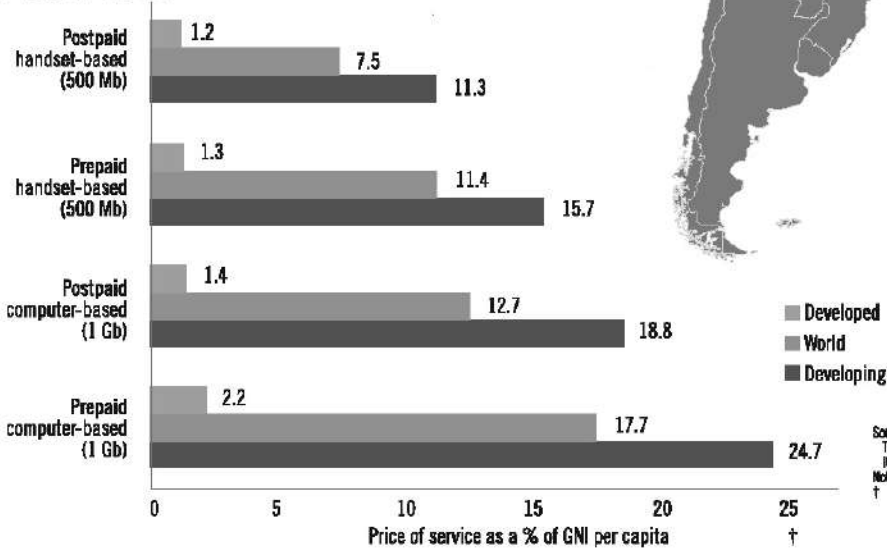
Note: * Estimate
See page 15 for sources.

“STATES HAVE AN OPPORTUNITY TO SEIZE THIS MOMENT AND ENSURE THAT ALL THE PEOPLE THEY GOVERN HAVE AFFORDABLE ACCESS TO THE INTERNET”

IN BRIEF
INTERNET AT WHAT PRICE?

PRICE OF MOBILE-BROADBAND SERVICES EARLY 2013

Source: ITU World Telecommunication/ICT indicators database
 Note: Simple averages.
 † Preliminary result

PRICE OF MOBILE-BROADBAND SERVICES SELECTED REGIONS, 2013

Around one third of households in the Arab States and Asia and the Pacific are online.

A regional comparison highlights that mobile-broadband services remain largely unaffordable in Africa, where the price of a computer-based plan with 1Gb of data volume represents on average more than 50% of Gross National Income (GNI) per capita.

Africa is the region with the highest growth rates over the past three years and mobile-broadband penetration has increased from 2% in 2010 to 11% in 2013.

In developing countries, the number of mobile broadband subscriptions more than doubled from 2011 to 2013 (from 472 million to 1.16 billion) and surpassed those in developed countries in 2013.

By 2012, fixed broadband prices represented 1.7% of monthly GNI p.c. in developed countries.

In developing countries, fixed broadband services remain expensive, accounting for 30.1% of average monthly incomes.

All data (except where marked), regional groupings, country names and communication descriptions are directly taken from *The World in 2013: ICT Facts and Figures*, published by the UN's International Telecommunications Union.

See itu.int/en/ITU-D/Statistics/Documents/facts/ICTFactsFigures2013.pdf

For an explanation of how ITU classifies countries, please see: itu.int/ITU-D/ict/definitions/regions/

The total regional population figures are for illustrative purposes only, and taken from: prb.org/Publications/Datashoots/2012/world-population-data-sheet/world-map.aspx#table/population

THAILAND

The armed conflict continued in the South as insurgents targeted civilians in violent attacks, while security forces enjoyed impunity for human rights violations. The Truth for Reconciliation Commission of Thailand issued its final report, placing responsibility for the 2010 political violence on both sides; however, accountability remained slow in coming. The government continued to use the Lesé-Majesté law and the Computer-related Crimes Act to restrict freedom of expression. Asylum-seekers and refugees faced possible refoulement to their home countries.

Internal armed conflict

Civilians remained at risk of attacks that resulted in deaths and injuries in the southernmost provinces of Narathiwat, Pattani, Yala and parts of Songkhla. Government teachers and schools viewed as symbols of the state were targeted for attack, resulting in school closures during the latter part of the year. Insurgency leaders accused security forces of extrajudicial executions in Yala. Impunity continued for most violations committed by security forces in the South.

*On 29 January, government-sponsored paramilitary rangers shot at a group of nine ethnic Malay Muslim civilians travelling in a truck in Nong Chik district, Pattani province. Four of the travellers were killed and four others were injured in the shooting. The rangers claimed they shot the civilians, believing they had links with an insurgent group and were involved in an attack on the ranger's outpost. A Truth Commission set up to investigate the incident found that the civilians had no links to insurgent groups.

*On 21 September, insurgents killed six people, including a local defence volunteer, and injured an estimated 50 after initially opening fire on a gold shop, then detonating a car bomb in a market in Sai Buri District, Pattani province.

*On 30 October, Mahama Ma-ae, a Muslim religious schoolteacher who police suspected of having ties to an insurgency group, was shot dead in Yala. On 14 November, Abdullateh Todir, a Yala imam who had been targeted in an attack in 2011 that resulted in the death of his daughter, was shot and killed. Insurgency leaders accused government security forces of these killings.

*On 3-4 December, insurgents killed one teacher and injured another in two separate incidents in Narathiwat province. A school administrator and a teacher were also killed in a school attack in Pattani province on 11 December. Following these attacks, schools in Narathiwat, Pattani and Yala provinces closed for several days.

The 2005 Emergency Decree on Public Administration in State of Emergency remained in place throughout the year, with the government renewing its mandate every three months. The decree allows immunity from prosecution for officials who may have committed human rights violations – including torture.

Accountability for political violence

In September, the Truth for Reconciliation Commission released its final report on the violence surrounding the April-May 2010 anti-government protests in Bangkok, which resulted in 92 deaths.

The report placed responsibility on government security forces, including the army, and the so-called “black shirts,” a militant armed group embedded with the protesters and linked to the anti-government United Front for Democracy against Dictatorship (UDD), also known as the “red shirts”. The report found that government forces had used weapons of war and live ammunition on protesters. It made extensive recommendations, including calling on the government to address abuses committed by all parties, through a fair and impartial justice system, and to provide “reparation and restoration to those affected by violent incidents”.

In January, the government agreed to provide financial compensation to victims of the 2010 violence. In May, a National Reconciliation Bill that included an amnesty provision for those involved in the 2010 violence led to more protests.

The Bill was put on hold in July. After a court found security forces responsible for the May 2010 killing of UDD protester Phan Khamkong, murder charges were lodged against former Prime Minister Abhisit Vejjajiva and his former deputy Suthep Thangsuban in December. They were the first officials to be charged in connection with the 2010 political violence. The trials of 24 UDD protest leaders charged with terrorism also started in December.

Freedom of expression

Freedom of expression continued to be curtailed, primarily through the lese-majesty law (Article 112 of the Criminal Code) and the 2007 Computer-related Crimes Act, which provide for heavy jail sentences for perceived insults to the monarchy. Efforts to challenge or amend the lese-majesty law in 2012 failed. In October, the Constitutional Court upheld Article 112 as constitutional and in November, Parliament dismissed a bill to amend the law.

*In May, prisoner of conscience Amphon Tang-noppakul, aged in his sixties and known as “Uncle SMS”, died of cancer while serving a 20-year prison term for *lèse majesté*. He was arrested in August 2010 and convicted in November 2011 for sending four SMS text messages deemed insulting to the monarchy. The court denied all eight requests for bail despite his poor health.

*In May, Chiranuch Premchaiporn of the Prachatai online news site was sentenced to one year in prison under the Computer-related Crimes Act and fined 30,000 baht (US\$979), reduced to a suspended sentence of eight months and a fine of 20,000 baht (US\$653), for failing to promptly remove 10 comments deemed offensive to the monarchy which were posted by others on the Prachatai website between April and November 2008.

*Magazine editor Somyot Prueksakasemsuk remained in detention throughout the year, facing up to 30 years’ imprisonment after being charged under the lese-majesty law in April 2011 for publishing two articles in his magazine, *Voice of Thaksin*. The court repeatedly denied his requests for bail.

Refugees and migrants

Asylum-seekers continued to face the risk of arrest and prolonged detention as well as forced return (*refoulement*) to countries where they would be at risk of persecution. Following discussions with the Myanmar government, Thailand’s National Security Council indicated that the 146,900 Myanmar refugees living in Thailand could return to Myanmar within a year, despite continued instability in Myanmar’s ethnic areas and the lack of protections to facilitate a safe, dignified and voluntary return process.

Both documented and undocumented migrant workers were threatened with deportation in mid-December because of failure to complete a national verification process.

Death penalty

There were no reported executions. Courts continued to hand down death sentences throughout the year. In August, the state commuted the sentences of at least 58 death row prisoners to life imprisonment.

AMNESTY URGES THE GOVERNMENT

ON FREEDOM OF EXPRESSION

- To abolish the provision in the *Lèse majesté* law that allows a citizen to report another for alleged violation
- To stop censoring websites that are blocked to uphold the *Lèse majesté* law
- To release prisoners of conscience unconditionally

ON THE DEATH PENALTY

- To establish a moratorium on executions
- To commute all death sentences to terms of imprisonment
- To abolish the death penalty and ratify the Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights

ON NATIONAL SECURITY LEGISLATION

- To reform/repeal emergency legislation that does not comply with Thailand’s obligations under international human rights law
- To stop arbitrary arrest and detention and to ensure that all detainees are brought promptly before a competent, independent judicial court

ON TORTURE

- To expressly criminalize torture in legislation
- To investigate all reports of torture by military officials and others who seek to bring justice upon them.

ON THE INTERNAL ARMED CONFLICT

- To promptly investigate all reports of violations of international human rights and to prosecute those responsible, irrespective of rank, in proceedings which meet international standards of fairness
- To ensure that those held in detention centres and army camps have access to lawyers, family members and adequate medical care, and to allow immediate and unfettered access to all places of detention by independent human rights monitors;
- To close unofficial detention centers and by amend the 2005 Emergency Decree to prohibit unofficial places of detention;
- To clarify the fate and whereabouts of Somchai Neelapaijit and all others forcibly disappeared to ensure those responsible for their disappearance are brought to justice;
- Ratify the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances and effectively implement the Convention nationally after ratification.

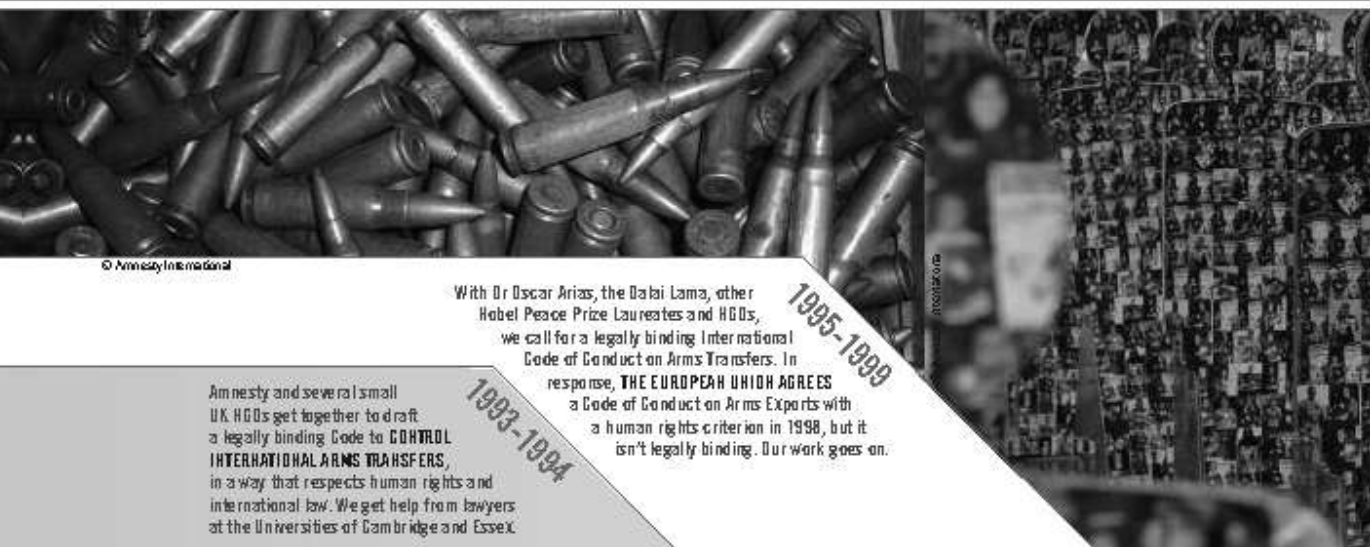
ON THE POLITICAL CRISIS

- To ensure that all complaints of human rights violations by the security forces are subject to immediate, thorough and independent investigation and the perpetrators brought to justice, and to suspend suspected violators from duty.
- To ensure the victims of human rights violations and their families can obtain full reparation.

ON REFUGEES AND MIGRANTS

- To respect the principle of non-*refoulement* and to ensure that no one is expelled, returned or extradited to a country or territory where they may face serious human rights violations
- To investigate the forcible expulsion of Roy-inyas and to ensure that those responsible for these incidents are brought to justice;
- To ensure that individuals who are fleeing persecution are afforded international protection;
- To end the indefinite and arbitrary detention of refugees and to stop the detention of refugees in chronically overcrowded conditions;
- To ratify the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees and its 1967 Protocol;
- To enable migrant workers fair wages and equal remuneration for work, safe and healthy working conditions, and rest, leisure and reasonable limitation of working hours;
- To end all abuses faced by migrant workers, including trafficking and extortion.

ARMS TRADE

© Amnesty International

montak.com

1995-1999
With Dr Oscar Arias, the Dalai Lama, other Nobel Peace Prize Laureates and NGOs, we call for a legally binding International Code of Conduct on Arms Transfers. In response, **THE EUROPEAN UNION AGREES** a Code of Conduct on Arms Exports with a human rights criterion in 1998, but it isn't legally binding. Our work goes on.

1993-1994
Amnesty and several small UK NGOs get together to draft a legally binding Code to **CONTROL INTERNATIONAL ARMS TRANSFERS**, in a way that respects human rights and international law. We get help from lawyers at the Universities of Cambridge and Essex.

GRAVESTONES AND SUNGLASSES: THE

After 20 years of hard work **WE HAVE AN ARMS TRADE TREATY!** WIRE takes a look at how we got there, and what lies ahead.

1995
Nujahid Alam, a retired Brigadier General from Pakistan, and Brian Wood from Amnesty, help **EXPOSE ARMS TRAFFICKING TO THE PERPETRATORS OF THE RWANDA GENOCIDE** and atrocities in Africa's Great Lakes region. These horrors help us bring home the message that the arms trade is out of control.

We erect hundreds of wooden gravestones on fake grass worldwide, including in London's Trafalgar Square, UK (below), to launch the **CONTROL ARMS CAMPAIGN FOR A GLOBAL ARMS TRADE TREATY (ATT)** alongside Oxfam and the International Network on Small Arms (INSA).

Support for our idea grows from a handful of governments to more than 50. The UK is the first permanent member of the UN Security Council to support it, along with all European Union member states and many others.

© Sarah Murray

© Amnesty International

© Amnesty International

TREATY

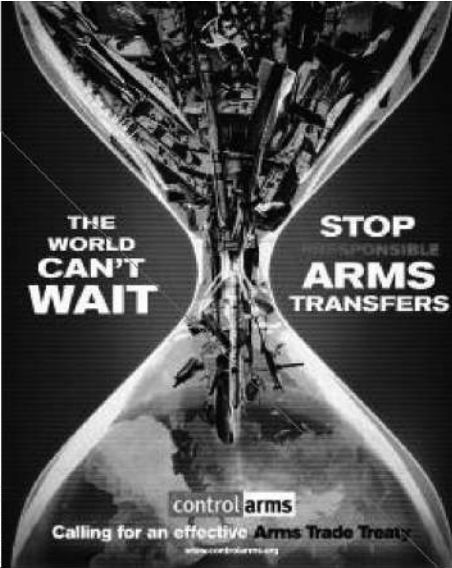
2006

The 1,000,000th person to send in his photo for our 'Million Faces' petition, demanding an ATT, is Julius Arile Lomerinyang – a Kenyan survivor of armed violence and activist. We invite him to New York to hand the signatures over to UN Secretary-General Kofi Annan. Amnesty Netherlands uses the photos to create collage cut-out silhouettes of people (*left*).

In December, **153 STATES VOTE IN FAVOUR** of a resolution calling for work to begin on a legally binding ATT. Only the USA votes against it.

2009

We push the process forward by telling governments that time is running out: **THE WORLD CAN'T WAIT** for an ATT. The Obama administration declares US support for a treaty, and 153 UN member states vote in favour of starting formal negotiations in July 2012.

© Control Arms
control arms
Calling for an effective Arms Trade Treaty
www.controlarms.org

STORY OF A SUCCESSFUL CAMPAIGN

Activists take pictures of themselves wearing sunglasses (*below*) to remind governments to work transparently and that **THE WORLD IS WATCHING** their progress on the arms trade.

2008

© Amnesty International

2010-2011

We protest as "three wise monkeys" who see no evil, hear no evil, speak no evil (*left*), after a surprise UN decision in 2011 bars civil society groups from crucial ATT discussions.

Our call for a **BULLET PROOF TREATY** is successful: a "golden rule" to protect human rights, drawn up by Amnesty and the International Committee of the Red Cross, is included in the draft treaty.

NO ARMS FOR ATROCITIES!
 Thousands of activists in over 65 countries collect an amazing 620,000 signatures in just two months, calling for a golden rule ahead of the July UH ATT conference in New York. Julius Arile Lamerinyang (below, centre) returns to help us to hand them over to UH Secretary-General Ban Ki-moon.

2012

WE HAVE A TREATY!
 The UN General Assembly votes overwhelmingly to adopt a treaty which includes a golden rule.

APRIL 2013

The conference ends with a draft treaty text, but several countries – including China, Russia and the USA – ask for more time, and it isn't adopted. We start gearing up for the next – and hopefully – final stage.

© UH Photo/Enda October

The final UH Conference on the ATT opens in New York in March. Activists worldwide write to US embassies and President Obama, urging him to support the treaty. **INTENSE LOBBYING AND PUBLIC PRESSURE** results in a final ATT with a golden rule. But Iran, North Korea and Syria stop the text being adopted by consensus.

MARCH 2013

In early June, in a **HISTORIC MOMENT WON AFTER 20 YEARS OF HARD WORK**, lobbying and campaigning, 73 countries sign the Arms Trade Treaty at the UH.

For activists, the next stage has already begun: We're **KEEPING UP THE PRESSURE** to get countries to sign up to the treaty and make it into law/ratify it. The ATT will enter into force after the 50th country ratifies it.

Our message to governments is loud and clear: **YOU CAN STILL START USING THE GOLDEN RULE**, by not allowing arms transfers if there is a real risk they will be used to violate human rights!

JUNE 2013 AND BEYOND

ACT NOW

Help push for your country to apply the golden rule and ratify the ATT. Start by contacting your local Amnesty office, or visit bit.ly/voatrans

© Courto, Amis

United Nations Webcast: webtv.un.org

© Amnesty International

© Amnesty International

SMALL ACTS OF REBELLION AT THE UNITED NATIONS

HOW DO YOU GET YOUR CAMPAIGN MESSAGE NOTICED AMONG THE GREY SUITS INSIDE THE UNITED NATIONS? THE RULES ARE PRETTY STRICT, SO AMNESTY'S DELEGATION NEEDED TO FIND CREATIVE LOOPHOLES WHILE CAMPAIGNING TO SECURE A NEW ARMS TRADE TREATY. CAMPAIGN COORDINATOR ARA MARCEN NAVAL EXPLAINS HOW.

1 Don't campaign in a visible way.

Forget a public action or a photo exhibition, let alone an installation of giant sunglasses like we did in 2008. This was banned in 2009. So instead, we created a human corridor with placards and taped our mouths shut, in protest against a decision to block civil society from entering a debate in 2010. Many government officials came up to us to express their support.

2 Don't wear T-shirts with campaign messages.

Our T-shirts were out of the question, with messages like "No arms for atrocities", "Stop the bullets", and "Control Arms". But nobody mentioned us wearing pins or the string used for carrying ID badges around your neck. So that's what we wore – an

Amnesty pin or a bright yellow string with the message "I protect human rights".

3 Don't single out any state directly for criticism, especially using their flags.

We got around this rule too. Because it fails to mention what can be said in the UN press room. So in March 2013 we invited the UN press corps to our report launch exposing irresponsible arms transfers – mainly from China and eastern Europe – to Côte d'Ivoire. Two days later, we were invited to be on a panel at an event with the Ivorian Ambassador.

4 Don't leave documents on the delegates' desks.

But is a postcard a document? What about a flower? With our friends from Control Arms, we produced a series of postcards suggesting concrete language to refer to human rights and gender-based violence in the ATT. To the great curiosity of many, we also gave a teeny, discreet, blue "forget me not" flower to around 40 delegates who publicly supported including a specific criteria to consider gender-based violence before licensing arms. By the end of the July 2012 conference, 73 states backed our proposal.

5 Don't wear bulletproof vests.

We called for "a bulletproof treaty", so it made sense to get some flak jackets produced in the hope we'd get some attention. Unfortunately, UN security guards started circling us suspiciously. They thought the vests were real and that we might be planning an attack. After lengthy negotiations, we agreed to only wear them for a short time while surrounded by a line of security officers. They, coincidentally wore vests identical to ours, so we were very pleased.

6 Don't park your military helicopter on the UN's doorstep.

Who could have imagined it? We only found out the day before we planned to use a model military helicopter as a backdrop for media interviews in March 2013. We'd decided to build one ourselves, since such weapons aren't all clearly regulated under the new treaty. But it wasn't allowed. So we quickly found a rooftop with views of the Manhattan skyline, invited journalists over and built it there instead, using plywood and plexiglass.

And then we did it!

Not long after, the treaty text was finalized during some very tense moments at the final ATT conference. And on 2 April, the UN General Assembly overwhelmingly voted to adopt a treaty with strong human rights protections. Our hard work over 20 years and many small acts of rebellion had paid off – we did it!

To find out more about our work on the Arms Trade Treaty, visit bit.ly/controlarms

This is Amnesty International Thailand's second year of annual meetings held regionally in Kon Kaen, Songkla and Chiang Mai. It's the first year we allowed members to vote ahead of time by mail so that members from every region could participate in deciding AI Thailand's future direction.

Recently, we've been working together at AI Thailand to change public attitudes and policy about the death penalty. We've used Human Rights education to change attitudes and foster better understanding of the issue, transforming citizens who used to support it.

However, we still lack a creative media campaign and easy access to the new generation through channels such as online TV and infographics. Studies show that prisoners sentenced to death could actually improve their behavior through systems of correction. Many international organizations focus on working against the death penalty, but how could we get these organizations to play a more proactive role in Thailand? We do not have means to reach high-level decision makers yet such as the Prime Minister and cabinet ministers.

We are working to better connect social contexts to public campaigns. The growth of campaigning is the growth of the organization. We need to empower members and activists. Sharing and informing members about interna-

tional successes help them see the power and importance of membership to real, positive change.

Moreover, Amnesty International Thailand has received an expectation from the International Secretariat Office (IS) to raise sufficient funding for work in the country. However, the IS Office supports Amnesty International Thailand for the budget partially.

At the general meeting this year, we elected members for two positions on the committees and a position for treasurer in order to replace people on the current Board. There were the total of 52 votes; 30 votes from the pre-election by regional members including by mail, and 22 votes from members at the meeting in Bangkok.

Three people have applied for committee positions: Thanaporn Saleepol, Kasem Boonchana and Baramee Chairath. According to the votes, Thanaporn Saleepol and Baramee Chairath were elected for the committee positions with 41 votes and 29 votes, respectively. Kasem Boonchana received 13 votes. There was 1 abstained ballot and 1 voided ballot. However, only one person applied for treasurer Chuensuk Asaithamkul - so the election is to vote for either certified or not certified. The Accreditation Committee approved the Treasurer with 46 votes, 2 votes not certified, 1 voided ballot and 3 abstained ballot.

RECOGNITION

MEMBERS ALWAYS WITH ANNESTY

Somsri Hananantasuk
Sarawut Pratoomrat

MOST FREQUENT VOLUNTEER

Yutthana Klaysuban

MOST FREQUENT SPEAKER

SIROTE KLAMPAIBOON

COUPLE MOST LOYAL TO AMNESTY

Somthop and Supee Laoniyomthai

AMNESTY GROUP ACTIVISTS

Patana Amnesty Club Bangkok
Power of the Pen, Patana School

AMNESTY NEW WAVE GROUPS:

Amnesty International @ Patumwan Demonstration School, Amnesty International @ PN.PSU, Faculty of Political Science, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Full version of the Annual General Meeting 2013 at www.amnesty.or.th

Watch a video clip of Amnesty International Thailand Report 2013 at www.youtube.com/AmnestyThailand

2013 ANNUAL GENERAL MEETING

AMNESTY INTERNATIONAL THAILAND BOARD

Mr. Somchai Homlaor	Chair
Mr. Chamnan Chanruang	Member
Ms. Thanaphon Saleephol	Member
Mr. Baramee Chairath	Member
Ms. Chuensuk Arsaithamkul	Treasurer

MOVING COSER TO THE GROUND

Moving Closer to the Ground is one of the most radical changes to how Amnesty International works that has ever been agreed by our movement.

Since members voted for an ambitious plan in 2009 to grow in the Global South and East to better integrate rights-holders into our work, we have been planning for this moment.

We need to grow in Africa, Asia, Eastern Europe and the Middle East, creating regional hubs that can ensure a faster response to human rights abuses in some of the world's most troubled regions.

Already, we have opened new offices in India and Brazil,

two countries whose influence in the world is rapidly expanding, but who face many human rights challenges.

In 2013, we will open new offices in Johannesburg, Dakar, Nairobi and Hong Kong, with more expansion planned for Mexico City and Bangkok in 2014.

LOOKING FORWARD: THE INTERNATIONAL COUNCIL MEETING (ICM) IN BERLIN

Amnesty International's highest decision making body, the International Council Meeting (ICM), meets every two years. It will meet this August in Berlin. The purpose of the ICM is to set the movement's overarching strategy, establish systems and bodies of governance, evaluate performance and hold governance structures, the International Secretariat and sections to account.

Decisions are taken democratically at the meeting. The ICM involves around 500 people representing the global movement of Amnesty. Only representatives of Sections and Structures have the right to vote. Sections and Structures may table resolutions, much like our AGM, and decisions are made by a simple majority of votes. This year will be the first time that Amnesty International Thailand attending as structure and have the right to vote.

URGENT ACTIONS

© Amnesty International

Activists in Venezuela run to "stop the bullets", April, 2013. #BastaDeBala

HOW URGENT ACTION WORKS A SIMPLE IDEA

...who inundate the authorities with thousands of letters, faxes, emails and tweets

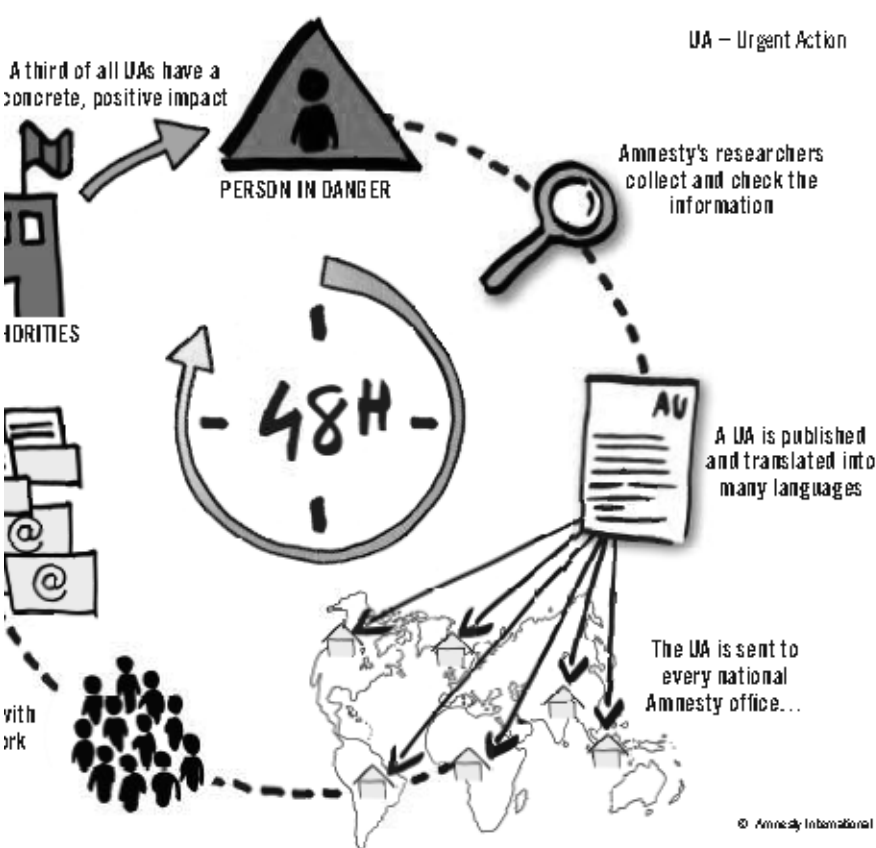
...and shared their UA network members...

Activists threw a new lifeline to people in prison when Amnesty issued its first Urgent Action appeal 40 years ago. And it is still going strong.

It was a radical concept, asking thousands of people around the world to write a letter to a person in power,

CELEBRATING 40 YEARS OF URGENT ACTIONS: 'I KNEW THEY COULD NO LONGER KILL ME'

HOW IT WORKS

demanding that they release someone. In 1973, we tried it out for the first time, sending out an Urgent Action (UA) with key information about a person in danger from our London, UK offices.

It worked. People worldwide who received the UA were inspired to put pen to paper to express their outrage. Together, they helped secure the release

of Luiz Basilio Rossi, a professor of economics at the University of São Paulo in Brazil and a trade union leader.

Following worrying reports of a clampdown on political opponents of the military dictatorship in Brazil, Professor Rossi's home was surrounded by military police armed with machine-guns on 15 February 1973. He was

arrested without any explanation.

His wife, Maria, was confined to the house, but eventually managed to smuggle out a note about her husband's arrest to a neighbour. The information ultimately reached Amnesty's offices in London.

Tracy Ulmer-Moe, an Amnesty researcher at the time, had heard

worrying reports of people being tortured in prison in Brazil. She pioneered the idea of inundating the Brazilian authorities with letters, demanding information about Rossi and that they release him immediately. It proved a very effective approach.

'WE GOT ALL THESE LETTERS FROM ALL OVER THE WORLD'

"Your husband must be more important than we thought," the Director of the Department of Public Order and Security Headquarters told Professor Rossi's wife, "because we got all these letters from all over the world".

Professor Rossi was freed on 24 October 1973. He later credited Amnesty's activists with securing his release. "I knew that my case had become public, I knew they could no longer kill me. Then the pressure on me decreased and conditions improved."

Today, UAs are a tried and tested method that brings results. We have issued thousands to our global UA network of many thousand activists. They are on stand-by to write letters and send emails, texts and tweets to prevent someone from being tortured or otherwise ill-treated, to secure someone's release or even to save their life.

UAs for people in the Middle East and North Africa have increased after the 'Arab Spring', and there has been a dramatic spike in actions for individuals at risk in Syria, as a result of the fighting there.

"Whether it's a journalist in Libya, a lawyer in China, someone on death row in India, or a doctor in Bahrain, our role is clear - to make a noise that can't be ignored," said Kate Allen from Amnesty UK, which has a vibrant UA network of activists.

"Urgent Actions put individual people in the spotlight fast, so they can't be tortured or illegally detained in the shadows," said Bryna Sutherland from Amnesty's Individuals at Risk team at the International Secretariat in London, UK.

ACT NOW

Join the Urgent Action network by contacting your local Amnesty office, or email uaes@amnesty.org